

**ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
στο σχέδιο νόμου**

«Εναρμόνιση της νομοθεσίας με την Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4^{ης} Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση της Οδηγίας 2008/48/ΕΚ και άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών»

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟ

Α. Γενικό Μέρος

Ι. Με το παρόν σχέδιο νόμου ενσωματώνεται στην ελληνική νομοθεσία η Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ, 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση των ετών 2007-2009, η οποία προκάλεσε σοβαρά κοινωνικά και οικονομικά προβλήματα, οδήγησε στην έλλειψη εμπιστοσύνης εκ μέρους όλων των συμμετεχόντων στην αγορά ιδίως των καταναλωτών. Μολονότι ορισμένα από τα σημαντικότερα προβλήματα που αναδείχτηκαν κατά τη διάρκεια της χρηματοπιστωτικής κρίσης προέκυψαν έξω από την Ένωση, παρατηρείται ότι οι καταναλωτές εντός της Ένωσης έχουν σημαντικά επίπεδα χρέους, μεγάλο μέρος του οποίου είναι συγκεντρωμένο σε πιστώσεις που σχετίζονται με ακίνητα που προορίζονται για κατοικία.

Εντός της Ένωσης εντοπίστηκαν στις αγορές ενυπόθηκης πίστης αρκετών κρατών μελών προβλήματα, τα οποία μεταξύ άλλων αφορούσαν στα ασυνεπή ή ακόμα και ανύπαρκτα πλαίσια αδειοδότησης και λειτουργίας για τους μεσίτες πιστώσεων καθώς και στις πιστώσεις που είναι εκφρασμένες σε ξένο νόμισμα.

Προκειμένου να διευκολυνθεί η δημιουργία και η εύρυθμη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς με υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών στον τομέα των συμβάσεων πίστωσης που αφορούν στα ακίνητα και να διασφαλιστεί ότι οι καταναλωτές που επιθυμούν να συνάψουν τέτοιες συμβάσεις μπορούν να το πράττουν με βεβαιότητα και ότι οι φορείς με τους οποίους συναλλάσσονται ενεργούν με επαγγελματισμό και υπευθυνότητα, υιοθετήθηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο νομοθεσία η Οδηγία 2014/17/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Φεβρουαρίου 2014 σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ, 2013/36/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Στόχος της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ είναι η ανάπτυξη μιας περισσότερο διαφανούς, αποτελεσματικής και ανταγωνιστικής εσωτερικής αγοράς, μέσω συνεπών, ευέλικτων και δίκαιων συμβάσεων πίστωσης που αφορούν ακίνητα, προωθώντας παράλληλα τη βιώσιμη χορήγηση και λήψη δανείων προσφέροντας έτσι υψηλό επίπεδο προστασίας

στον καταναλωτή. Παράλληλα διασφαλίζεται υψηλότερος βαθμός αποτελεσματικότητας και ανταγωνιστικότητας της εσωτερικής αγοράς που συμβάλλει στη χρηματοπιστωτική σταθερότητα, με τη θέσπιση ενός πλαισίου για όλα τα κράτη μέλη

Αντικείμενο, συνεπώς του σχεδίου νόμου για την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ, είναι η θέσπιση διατάξεων σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία.

Το σχέδιο νόμου διαρθρώνεται σε δεκατέσσερα (14) κεφάλαια και στις διατάξεις του συμπεριλαμβάνεται, η υποχρέωση να πραγματοποιείται αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας πριν από τη χορήγηση πίστωσης, καθώς επίσης και η καθιέρωση συγκεκριμένων υποχρεώσεων για τους πιστωτικούς φορείς /μεσίτες πιστώσεων που πρέπει να τηρούνται κατά το στάδιο που προηγείται της σύναψης της σύμβασης πίστωσης αλλά και μετά τη σύναψη αυτής. Επιπλέον υποχρεώσεις καθορίζονται σε περίπτωση παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών.

Καθιερώνονται επίσης ορισμένες απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας, όπως η άδεια εγκατάστασης και η εποπτεία των μεσιτών πιστώσεων και των μη πιστωτικών ιδρυμάτων. Εξασφαλίζεται η ορθή εκτίμηση του ακινήτου εισάγοντας την υποχρέωση διενέργειας εκτιμήσεων με αξιόπιστα πρότυπα εκτίμησης. Καλούνται δε οι πιστωτικοί φορείς να επιδεικνύουν εύλογη ανοχή και να καταβάλλουν κάθε εύλογη προσπάθεια για την επίτευξη λύσης πριν κινήσουν διαδικασίες κατάσχεσης.

B. Επί των άρθρων

Κεφάλαιο Α

Στο **άρθρο 1** τίθεται επιγραμματικά ο σκοπός του παρόντος σχεδίου νόμου, ο οποίος αποτελεί την ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ, ενώ στο **άρθρο 2** και συγκεκριμένα στην παράγραφο 1 προσδιορίζεται το πεδίο εφαρμογής του. Σύμφωνα με την παράγραφο αυτή, οι διατάξεις του εφαρμόζονται αφενός σε συμβάσεις πίστωσης που εξασφαλίζονται με εμπράγματα εξασφάλιση επί ακινήτου που προορίζεται για κατοικία και αφετέρου σε συμβάσεις πίστωσης, σκοπός των οποίων είναι η απόκτηση ή η διατήρηση δικαιωμάτων κυριότητας επί εγγείου ιδιοκτησίας υπάρχοντος ή υπό κατασκευή κτιρίου.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 2 εισάγονται εξαιρέσεις από το ως άνω πεδίο εφαρμογής του νόμου ενώ στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου προβλέπεται έκδοση κοινής υπουργικής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού με επισπεύδον το Υπουργείο Οικονομικών, η οποία δύναται να εξαιρεί από την εφαρμογή του συνόλου ή μέρους των διατάξεων συμβάσεις πίστωσης οι οποίες σχετίζονται με πιστώσεις οι οποίες χορηγούνται σε περιορισμένο κοινό με βάση νομοθετικές διατάξεις για σκοπούς κοινής ωφελείας, είτε άτοκα είτε με επιτόκιο χορηγήσεων χαμηλότερο από αυτό που επικρατεί στην αγορά είτε με άλλους ευνοϊκότερους για τον καταναλωτή όρους. Με την ανωτέρω απόφαση καθορίζεται το θεσμικό πλαίσιο για τη διαφήμιση τέτοιων συμβάσεων και οι δέουσες απαιτήσεις πληροφόρησης, οι οποίες θα περιλαμβάνουν τουλάχιστον τα κύρια χαρακτηριστικά, τους κινδύνους και το κόστος τέτοιων συμβάσεων πίστωσης.

Στο **άρθρο 3** παρατίθενται οι ορισμοί απαραίτητοι για την κατανόηση και εφαρμογή του παρόντος σχεδίου νόμου. Στον ορισμό του πιστωτικού φορέα περιλαμβάνονται για σκοπούς σαφήνειας και οι εταιρείες του ν. 4354/2015, κατά το μέτρο που θα αποκτούν δάνεια υποκείμενα στο πεδίο εφαρμογής του νόμου, εφαρμοζομένων στην περίπτωση τους, εξ αντικειμένου, μόνο των υποχρεώσεων εκείνων που οφείλουν να εκπληρώνονται και μετά τη χορήγηση του δανείου ή κατά τον εξωδικαστικό διακανονισμό του. Ειδικά στην περίπτωση του ορισμού 7, περιορίζεται η έννοια του "συνδεδεμένου μεσίτη πιστώσεων" ως κάθε μεσίτη πιστώσεων που ενεργεί στο όνομα και υπό την πλήρη και άνευ όρων ευθύνη α) ενός μόνο πιστωτικού φορέα ή β) ενός μόνο ομίλου. Δεν ενσωματώνεται η περ. γ, καθώς η έλλειψη βάθους της ελληνικής τραπεζικής αγοράς δεν συνάδει με την υιοθέτηση του εν λόγω κριτηρίου, σε συνδυασμό μάλιστα και με την προοπτική έμμεσης εποπτείας των συνδεδεμένων μεσιτών, δηλαδή της δραστηριοποίησής τους υπό την πλήρη ευθύνη του πιστωτικού φορέα που εκπροσωπούν, κατ' αποκλειστικότητα. Η επιλογή αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 2 παρ. 1 της Οδηγίας, με το οποίο παρέχεται η δυνατότητα θέσπισης αυστηρότερων διατάξεων με γνώμονα την προστασία των καταναλωτών. .

Με το **άρθρο 4** ορίζονται και εξειδικεύονται οι αρμόδιες αρχές. Θέματα που αφορούν στη χρηματοοικονομική εκπαίδευση και στη διαφήμιση (άρθρα 5, 9 και 10), στις συμβουλευτικές υπηρεσίες από πιστοποιημένες ενώσεις καταναλωτών (2^ο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 21) καθώς και στους μηχανισμούς επίλυσης διαφορών (άρθρο 37) αρμόδιο είναι το Υπουργείο Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού. Για τα λοιπά άρθρα αρμόδια αρχή ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος. Η Τράπεζα της Ελλάδος είναι επίσης αρμόδια για την σύναψη του μνημονίου συνεργασίας το οποίο προβλέπεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 34.

Κεφάλαιο Β

Στο **άρθρο 5** κατονομάζονται οι φορείς που θα συμβάλλουν στην χρηματοοικονομική διαπαιδαγώγηση των καταναλωτών, και πιο συγκεκριμένα α) στην εκπαίδευση των καταναλωτών σε ότι αφορά τον υπεύθυνο δανεισμό και τη διαχείριση χρέους, ιδίως σχετικά με τις συμβάσεις ενυπόθηκης πίστωσης, και β) στην παροχή σαφών και γενικών πληροφοριών σχετικά με τη διαδικασία χορήγησης πίστωσης με σκοπό την καθοδήγηση των καταναλωτών, ιδίως όσων λαμβάνουν στεγαστικό δάνειο για πρώτη φορά. Ορίζεται, ότι προς τον σκοπό αυτό η Γενική Γραμματεία Εμπορίου και Προστασίας Καταναλωτή, στο πλαίσιο των θεσμοθετημένων αρμοδιοτήτων της (όπως αυτές περιγράφονται στο άρθρο 62 του ΠΔ 116/2014 αλλά και με βάση την ήδη θεσμοθετημένη δομή υποστήριξης διαχείρισης ιδιωτικού χρέους, σύμφωνα με το άρθρο 5 του Κεφαλαίου Β του ν.4336/2015), για την ενημέρωση και εκπαίδευση του καταναλωτή, συνεργάζεται με την Τράπεζα της Ελλάδος, το Συνήγορο του Καταναλωτή, τις ενώσεις των πιστωτικών φορέων, τις πιστοποιημένες Ενώσεις Καταναλωτών, το Μεσολαβητή Τραπεζικών Επενδυτικών Υπηρεσιών και κάθε άλλο εμπλεκόμενο φορέα.

Κεφάλαιο Γ

Στο **άρθρο 6** καθορίζονται οι υποχρεώσεις επαγγελματικής συμπεριφοράς κατά την παροχή πιστώσεων σε καταναλωτές. Τονίζεται η αυξημένη υποχρέωση πρόνοιας και προστασίας από τους παρέχοντες τις υπαγόμενες στο νόμο υπηρεσίες. Πιο συγκεκριμένα, ο εκάστοτε πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων, όταν σχεδιάζει πιστωτικά προϊόντα ή χορηγεί τα υπαγόμενα στο παρόν σχέδιο νόμου πιστωτικά προϊόντα ή ασκεί δραστηριότητα πιστωτικής διαμεσολάβησης ή παρέχει συμβουλευτικές υπηρεσίες σε σχέση με πίστωση ή κατά περίπτωση, παρέχει συμπληρωματικές της πίστωσης υπηρεσίες ή όταν εκτελεί σύμβαση πίστωσης, θα πρέπει να ενεργεί με εντιμότητα, δικαιοσύνη, διαφάνεια και επαγγελματισμό, λαμβάνοντας υπόψη τα δικαιώματα και τα συμφέροντα των καταναλωτών. Η παράγραφος 1 του άρθρου 6 ορίζει επίσης ειδικά στις περιπτώσεις χορήγησης πίστωσης, άσκησης πιστωτικής διαμεσολάβησης ή παροχής συμβουλευτικών ή συμπληρωματικών υπηρεσιών σχετικά με πίστωση, οι εν λόγω δραστηριότητες θα πρέπει να βασίζονται σε πληροφορίες που παρέχει ο καταναλωτής σχετικά με τις συνθήκες υπό τις οποίες βρίσκεται (προσωπική χρηματοοικονομική επαγγελματική κατάσταση σε συνδυασμό με τις ανάγκες και τις προτιμήσεις του), και οποιαδήποτε ειδική απαίτηση έχει γνωστοποιήσει, καθώς και σε εύλογες παραδοχές σχετικά με κινδύνους αναφορικά με την κατάσταση του καταναλωτή κατά τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης. Στην περίπτωση παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών, η δραστηριότητα βασίζεται επιπροσθέτως σε πληροφορίες που αφορούν στις γνώσεις και στην εμπειρία του καταναλωτή στο συγκεκριμένο τομέα υπηρεσιών και στη χρηματοοικονομική του κατάσταση, στις προτιμήσεις και στους στόχους του καταναλωτή.

Οι παράγραφοι 2, 3 και 4 του άρθρου 6 θέτουν το πλαίσιο της πολιτικής των αμοιβών του προσωπικού πιστωτικών φορέων και μεσιτών πιστώσεων. Ο τρόπος με τον οποίο οι πιστωτικοί φορείς αμείβουν το προσωπικό τους και τους μεσίτες πιστώσεων, καθώς και ο τρόπος με τον οποίο οι μεσίτες πιστώσεων αμείβουν το προσωπικό τους, δεν πρέπει να παραβιάζει τη συμμόρφωσή τους προς τις υποχρεώσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 1 του άρθρου αυτού. Επιπλέον, όσον αφορά το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για την αξιολόγηση πιστοληπτικής ικανότητας, η πολιτική αμοιβών των πιστωτικών φορέων είναι συνεπής προς την ορθή και αποτελεσματική διαχείριση κινδύνων και προάγει αυτήν χωρίς να ενθαρρύνει την ανάληψη κινδύνων, που υπερβαίνουν το επίπεδο αποδεκτών κινδύνων εκ μέρους του πιστωτικού φορέα και είναι σύμφωνη με την επιχειρηματική στρατηγική, τους στόχους, τις αξίες και τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του πιστωτικού φορέα, ενσωματώνοντας μέτρα για την αποφυγή συγκρούσεων συμφερόντων και προβλέποντας ιδίως ότι η αμοιβή δεν συναρτάται με τον αριθμό ή το ποσοστό των αιτήσεων που γίνονται δεκτές .

Ειδικά όταν οι πιστωτικοί φορείς ή οι μεσίτες πιστώσεων παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες, η διάρθρωση των αμοιβών του εμπλεκόμενου προσωπικού δεν πρέπει να παραβιάζει την ικανότητά του να ενεργεί προς το βέλτιστο συμφέρον του καταναλωτή και ιδίως δεν πρέπει να συναρτάται με τους στόχους πωλήσεων.

Διευκρινίζεται στην παράγραφο 5 του άρθρου 6, ότι η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται με αποφάσεις της να καθορίζει κανόνες που διασφαλίζουν την αποτελεσματική

εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου συμπεριλαμβανομένης και της δυνατότητας απαγόρευσης συγκεκριμένου τύπου διάρθρωσης αμοιβών ή μορφών οικονομικού ανταλλάγματος καθώς και να θεσπίζει μεταξύ άλλων και κανόνες που κρίνονται αναγκαίοι για την αποτελεσματική παρακολούθηση των πιστωτικών φορέων καθώς και των μεσιτών πιστώσεων με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου.

Στο **άρθρο 7** προβλέπεται υποχρέωση δωρεάν παροχής πληροφοριών στους καταναλωτές, προσδιορίζονται δε συγκεκριμένα για λόγους ασφάλειας δικαίου, οι διατάξεις τις οποίες αφορά η δωρεάν παροχή πληροφόρησης.

Στο **άρθρο 8** θεσπίζεται υποχρέωση των πιστωτικών φορέων και μεσιτών πιστώσεων να μεριμνούν για το κατάλληλο και επικαιροποιημένο επίπεδο γνώσεων και επάρκειας του προσωπικού τους αναφορικά με το σχεδιασμό, την προσφορά ή τη χορήγηση πίστωσης, την άσκηση δραστηριοτήτων πιστωτικής διαμεσολάβησης ή την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, καθώς και με κάθε συμπληρωματική υπηρεσία στο πλαίσιο συμφωνίας χορήγησης πίστωσης.

Τα ανωτέρω ισχύουν και στην περίπτωση παροχής από πιστωτικό φορέα ή μεσίτη πιστώσεων υπηρεσιών στην Ελλάδα, μέσω εγκατάστασης υποκαταστήματος, για το προσωπικό του υποκαταστήματος ενώ στην περίπτωση παροχής από πιστωτικό φορέα ή μεσίτη πιστώσεων υπηρεσιών χωρίς εγκατάσταση υποκαταστήματος, εφαρμόζονται οι αντίστοιχες κατ' ελάχιστον προβλεπόμενες απαιτήσεις που θεσπίζονται από το κράτος μέλος καταγωγής, εκτός εάν με την απόφαση της αρμόδιας αρχής της παραγράφου 5 ορίζεται διαφορετικά .

Η αρμόδια αρχή εποπτεύει τη συμμόρφωση των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων που αφορά στις υποχρεώσεις αυτές, δύναται όμως να απαιτεί την παροχή των στοιχείων και πληροφοριών που κρίνονται αναγκαία για την άσκηση των εποπτικών της καθηκόντων, είτε αυτοί εδρεύουν στην Ελλάδα είτε εδρεύουν σε άλλο κράτος μέλος και δραστηριοποιούνται στην Ελλάδα (με ή χωρίς εγκατάσταση υποκαταστήματος). Στην τελευταία περίπτωση, με γνώμονα την αποτελεσματική εποπτεία των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων, προβλέπεται η δυνατότητα συνεργασίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών. Προς το σκοπό αυτόν, η αρμόδια αρχή δύναται να αναθέτει καθήκοντα και αρμοδιότητες σε άλλες αρμόδιες αρχές ή να αναλαμβάνει καθήκοντα και αρμοδιότητες που της ανατίθενται από άλλες αρμόδιες αρχές.

Η παράγραφος 5 προβλέπει, ότι με απόφαση της αρμόδιας αρχής ορίζονται οι κατ' ελάχιστον προβλεπόμενες απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας για το προσωπικό των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πιστώσεων, καθώς και κάθε αναγκαίο θέμα σύμφωνα με το παράρτημα IV (Παράρτημα III της Οδηγίας αντίστοιχα), στο οποίο ορίζονται οι προϋποθέσεις γνώσεων και εμπειρίας που απαιτείται να πληρούνται σχετικά.

Κεφάλαιο Δ

Το **άρθρο 9** θέτει το γενικό πλαίσιο και τους όρους της διαφήμισης και της εμπορικής προώθησης των πιστώσεων, οι οποίες δεν πρέπει να είναι αθέμιτες, ασαφείς ή παραπλανητικές.

Σύμφωνα με το **άρθρο 10** κάθε διαφήμιση συμβάσεων πίστωσης με αναφορά σε επιτόκιο ή αριθμητικά στοιχεία πρέπει να περιλαμβάνει ορισμένες τυποποιημένες πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την αξιολόγηση της από τον καταναλωτή. Ειδικότερα οι πληροφορίες που αφορούν στο επιτόκιο, στο συνολικό ποσό της πίστωσης, στο ΣΕΠΠΕ και στους λοιπούς όρους της σύμβασης (διάρκεια, αριθμός και ποσό δόσεων, συνολικό πληρωτέο ποσό) θα πρέπει να γνωστοποιούνται με αντιπροσωπευτικό παράδειγμα.

Αν η διαφημιζόμενη πίστωση εμπεριέχει ως υποχρεωτική τη σύναψη σύμβασης που αφορά συμπληρωματική υπηρεσία και ασφαλιστήριο συμβόλαιο, το κόστος του οποίου δεν μπορεί να καθοριστεί εκ των προτέρων, τότε η υποχρεωτική σύναψη της σύμβασης συμπληρωματικής υπηρεσίας πρέπει να αναφέρεται κατά τρόπο σαφή, συνοπτικό και ευδιάκριτο μαζί με το ΣΕΠΠΕ.

Οι πληροφορίες που αναφέρονται στη διαφήμιση πρέπει να είναι ευανάγνωστες ή να ακούγονται ευκρινώς, ανάλογα με το μέσο που χρησιμοποιείται για τη διαφήμιση .

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του **άρθρου 11** ο γενικός κανόνας είναι ότι επιτρέπονται οι πρακτικές ομαδοποίησης, αλλά απαγορεύονται οι πρακτικές δέσμευσης. Εξαιρέσεις, όμως, στην απαγόρευση αυτή προβλέπονται από τις επόμενες παραγράφους του άρθρου, στις οποίες ορίζεται ότι οι πιστωτικοί φορείς δύνανται να ζητούν από τον καταναλωτή να ανοίξει ή να τηρήσει λογαριασμό ειδικού σκοπού πληρωμών ή ταμιευτηρίου για τη διευκόλυνση της εξόφλησης ή της εξυπηρέτησης ή της συγχρηματοδότησης της πίστωσης ή για την παροχή πρόσθετης ασφάλειας στον πιστωτικό φορέα σε περίπτωση αθέτησης υποχρέωσης. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 παρέχεται στην αρμόδια αρχή η δυνατότητα να επιτρέπει δεσμευτικές πρακτικές όταν ο πιστωτικός φορέας τεκμηριώνει έναντι αυτής ότι τα δεσμευμένα προϊόντα ή κατηγορίες προϊόντων που προσφέρονται, με όρους και προϋποθέσεις παρόμοιες μεταξύ τους, τα οποία δεν διατίθενται ξεχωριστά, έχουν ως αποτέλεσμα σαφές πλεονέκτημα για τους καταναλωτές, λαμβάνοντας δεόντως υπόψη τη διαθεσιμότητα και τις τιμές των σχετικών προϊόντων που προσφέρονται στην αγορά. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 11 προβλέπεται η δυνατότητα στους πιστωτικούς φορείς να ζητούν από τον καταναλωτή τη σύνδεση της σύμβασης πίστωσης με σχετικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο. Ο πιστωτικός φορέας δεν μπορεί να αρνηθεί τη σύνδεση με ασφαλιστήριο συμβόλαιο από ασφαλιστική εταιρία διαφορετική από εκείνη της προτίμησής του, όταν προβλέπονται καλύψεις τουλάχιστον αντίστοιχες με το ασφαλιστήριο συμβόλαιο που προτείνει ο πιστωτικός φορέας.

Με το **άρθρο 12** θεσπίζεται για τους πιστωτικούς φορείς και τους συνδεδεμένους μεσίτες πιστώσεων η υποχρέωση να διαθέτουν, είτε στις ιστοσελίδες τους , είτε στα καταστήματά τους, ανά πάσα στιγμή, εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο ή σε ηλεκτρονική μορφή, σαφείς και κατανοητές γενικές πληροφορίες για τις συμβάσεις πίστωσης. Απαριθμούνται δε οι γενικές – μη εξατομικευμένες - πληροφορίες που αποτελούν το ελάχιστο επιτρεπτό περιεχόμενο της ενημέρωσης των καταναλωτών. Σε

κάθε περίπτωση διευκρινίζεται η δυνατότητα πρόβλεψης από την αρμόδια αρχή περαιτέρω προειδοποιήσεων, που υποχρεωτικά πρέπει να περιλαμβάνονται στις χορηγούμενες γενικές πληροφορίες.

Με τις διατάξεις του **άρθρου 13** καθορίζεται ο τρόπος παροχής των απαραίτητων για τους καταναλωτές προσυμβατικών πληροφοριών στο πλαίσιο σύναψης μιας συμφωνίας χορήγησης πίστωσης.

Οι εξατομικευμένες πληροφορίες που είναι απαραίτητες στον καταναλωτή για τη σύγκριση των πιστώσεων που διατίθενται στην αγορά, την αξιολόγηση των επιπτώσεών τους και τη λήψη τεκμηριωμένης απόφασης σχετικά με τη σύναψη σύμβασης πίστωσης παρέχονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση αφού ο καταναλωτής παράσχει τις απαραίτητες πληροφορίες σχετικά με τις ανάγκες του, την οικονομική του κατάσταση και τις προτιμήσεις του, πριν από την παροχή δεσμευτικής για τον πιστωτικό φορέα προσφοράς και σε κάθε περίπτωση πριν ο καταναλωτής δεσμευθεί με σύμβαση ή προσφορά πίστωσης.

Οι παραπάνω εξατομικευμένες πληροφορίες παρέχονται, εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο, με το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS), ενώ τυχόν δεσμευτική για τον πιστωτικό φορέα προσφοράς παρέχεται υποχρεωτικά εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο και συνοδεύεται από νέο «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS), όταν τα χαρακτηριστικά της είναι διαφορετικά από τις πληροφορίες του ESIS που είχε προηγουμένως παρασχεθεί.

Στην παράγραφο 4 του άρθρου 13 προβλέπεται ότι μεταξύ της παροχής δεσμευτικής προσφοράς και της σύναψης σύμβασης πίστωσης μεσολαβεί χρονική περίοδος μελέτης δέκα (10) ημερολογιακών ημερών, ώστε ο καταναλωτής να αξιολογήσει τις συνέπειες προκειμένου να λάβει τεκμηριωμένη απόφαση. Κατά τη διάρκεια της περιόδου μελέτης τα στοιχεία της προσφοράς είναι δεσμευτικά για τον πιστωτικό φορέα, εφόσον τα δεδομένα στα οποία στηρίχτηκε εξακολουθούν να ισχύουν. Όπως ορίζεται, οι καταναλωτές δεν μπορούν να δεχτούν την προσφορά πριν την παρέλευση πέντε (5) ημερολογιακών ημερών της περιόδου μελέτης. Μόνο μετά την παρέλευση πέντε (5) ημερών της περιόδου μελέτης και εφόσον ο καταναλωτής δεχτεί την προσφορά του πιστωτικού φορέα, τα αντισυμβαλλόμενα μέρη δύνανται να προβούν στη σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

Στις συμβάσεις από απόσταση, οι υποχρεώσεις πληροφόρησης του καταναλωτή πριν από τη σύναψη μιας σύμβασης, όπως ορίζονται στις διατάξεις της περίπτωσης α της παραγράφου 3 του άρθρου 4θ του Ν. 2251/1994, θεωρείται ότι πληρούνται μόνο εφόσον ο πιστωτικός φορέας ή κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων έχει παράσχει το «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS) πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, ενώ στην περίπτωση επικοινωνιών φωνητικής τηλεφωνίας, κατά τα αναφερόμενα στην περίπτωση β της παραγράφου 3 του άρθρου 4θ του νόμου 2251/1994, η περιγραφή των βασικών χαρακτηριστικών της χρηματοοικονομικής υπηρεσίας, που δίδεται σύμφωνα με την εν λόγω διάταξη περιλαμβάνει τουλάχιστον τα στοιχεία που αναφέρονται στα τμήματα 3 έως 6 του παραρτήματος II του παρόντος νόμου.

Κάθε πρόσθετη πληροφορία, την οποία ο πιστωτικός φορέας ή, κατά περίπτωση, ο μεσίτης πιστώσεων επιθυμεί ή υποχρεούται να παράσχει στον καταναλωτή σύμφωνα

με απόφαση της αρμόδιας αρχής, παρέχεται σε ξεχωριστό έγγραφο που επισυνάπτεται στο «Ευρωπαϊκό Τυποποιημένο Δελτίο Πληροφοριών» (ESIS).

Με την παράγραφο 8 του άρθρου αυτού ορίζεται ο τρόπος παροχής στον καταναλωτή αντιγράφου του σχεδίου σύμβασης πίστωσης.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του **άρθρου 14** καθορίζεται το ελάχιστο περιεχόμενο των πληροφοριών που απαιτείται να παρέχουν οι μεσίτες πιστώσεων, εγγράφως ή σε άλλο σταθερό μέσο, στους καταναλωτές πριν από την άσκηση οποιασδήποτε από τις δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης που καθορίζονται στην παράγραφο 5 του άρθρου 3.

Οι μεσίτες πιστώσεων που δεν είναι συνδεδεμένοι αλλά λαμβάνουν προμήθειες από έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς παρέχουν, εφόσον το ζητήσει ο καταναλωτής, πληροφορίες σχετικά με τη διαφοροποίηση του ύψους των προμηθειών που καταβάλλουν οι διάφοροι πιστωτικοί φορείς που παρέχουν τις προσφερόμενες στον καταναλωτή συμβάσεις πίστωσης. Για το λόγο αυτό, ο καταναλωτής ενημερώνεται ότι έχει το δικαίωμα να ζητήσει αυτές τις πληροφορίες.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, εάν ο μεσίτης πιστώσεων επιβαρύνει τον καταναλωτή με αμοιβή και επιπλέον εισπράττει προμήθεια από τον πιστωτικό φορέα ή τρίτο μέρος, ο μεσίτης πιστώσεων εξηγεί στον καταναλωτή κατά πόσον η προμήθεια συμφηφίζεται ή όχι με την αμοιβή, είτε κατά ένα μέρος της είτε πλήρως.

Ορίζεται, στην παράγραφο 4, ότι το ποσό της αμοιβής που πρέπει, ενδεχομένως, να καταβάλει ο καταναλωτής στον μεσίτη πιστώσεων για τις υπηρεσίες του, κοινοποιείται από τον μεσίτη πιστώσεων στον πιστωτικό φορέα, με σκοπό τον υπολογισμό του ΣΕΠΠΕ.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του **άρθρου 15**, προβλέπεται η υποχρέωση παροχής επαρκών εξηγήσεων στον καταναλωτή σχετικά με τις προτεινόμενες συμβάσεις πίστωσης και τις τυχόν συμπληρωματικές υπηρεσίες. Σκοπός της διάταξης είναι η εξασφάλιση της δυνατότητας του καταναλωτή να αξιολογήσει το αν οι προτεινόμενες συμβάσεις πίστωσης και συμπληρωματικές υπηρεσίες είναι προσαρμοσμένες στις ανάγκες και στην οικονομική του κατάσταση. Στις ενδεδειγμένες εξηγήσεις περιλαμβάνονται ιδίως, εκτός των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με τα άρθρα 13 και 14, τα βασικά χαρακτηριστικά των προτεινόμενων προϊόντων, οι συγκεκριμένες επιπτώσεις που τα προτεινόμενα προϊόντα ενδέχεται να έχουν για τον καταναλωτή, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών αθέτησης πληρωμής του καταναλωτή και, στην περίπτωση που προσφέρονται συμπληρωματικές υπηρεσίες ομαδοποιημένες με τη σύμβαση πίστωσης, κατά πόσον κάθε συστατικό στοιχείο της ομάδας προσφερόμενων προϊόντων μπορεί να είναι δεκτικό χωριστής καταγγελίας εκ μέρους του καταναλωτή καθώς και οι συνέπειες της επιλογής αυτής για τον ίδιο.

Με την παράγραφο 2 του άρθρου 15, παρέχεται εξουσιοδότηση στην αρμόδια αρχή να προσαρμόζει τον τρόπο παροχής και την έκταση των εξηγήσεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, καθώς και τα υπόχρεα πρόσωπα για την παροχή των εξηγήσεων, ανάλογα με τις συγκεκριμένες συνθήκες υπό τις οποίες προσφέρεται η σύμβαση

πίστωσης, το πρόσωπο στο οποίο προσφέρεται και το είδος της προσφερόμενης πίστωσης.

Το Κεφάλαιο Ε

Οι διατάξεις του **άρθρου 16** παρέχουν περιγραφή του μηχανισμού υπολογισμού του Συνολικού Ετήσιου Πραγματικού Ποσοστού Επιβάρυνσης (ΣΕΠΠΕ).

Στην παράγραφο 2 του άρθρου προβλέπεται ότι τα έξοδα για το άνοιγμα και την τήρηση λογαριασμού ειδικού σκοπού της περίπτωσης (α) της παραγράφου 2 του άρθρου 11 περιλαμβάνονται στο συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, εάν το άνοιγμα ή η τήρηση λογαριασμού είναι υποχρεωτικά προκειμένου να χορηγηθεί η πίστωση ή να χορηγηθεί υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαφημίζονται.

Σύμφωνα με την παράγραφο 3 ο υπολογισμός του ΣΕΠΠΕ βασίζεται στην παραδοχή ότι η σύμβαση πίστωσης θα παραμείνει σε ισχύ για όλη τη συμφωνηθείσα διάρκειά της και ότι ο πιστωτικός φορέας και ο καταναλωτής θα εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις τους σύμφωνα με τους όρους και κατά τις ημερομηνίες που έχουν καθορισθεί στη σύμβαση πίστωσης.

Σε περίπτωση συμβάσεων πίστωσης που περιέχουν ρήτρες βάσει των οποίων επιτρέπονται διακυμάνσεις στο επιτόκιο χορηγήσεων και, κατά περίπτωση, στις επιβαρύνσεις που περιλαμβάνονται στο ΣΕΠΠΕ, των οποίων όμως το ύψος δεν μπορεί να προσδιορισθεί επακριβώς κατά τη στιγμή του υπολογισμού, το ΣΕΠΠΕ υπολογίζεται με βάση την παραδοχή ότι το επιτόκιο χορηγήσεων και οι λοιπές επιβαρύνσεις θα παραμείνουν σταθερά στο επίπεδο που προσδιορίζεται κατά τη σύναψη της σύμβασης. Ο όρος διακυμάνσεις δεν παραπέμπει μόνο σε συμβάσεις κυμαινόμενου επιτοκίου, αλλά σε οποιοσδήποτε συμβάσεις επιτρέπουν μεταβολές στο επιτόκιο καθ' όλη τη διάρκειά τους, π.χ. αρχικά σταθερό και μετά κυμαινόμενο, αρχικά σταθερό και μετά σταθερό ξανά κ.λ.π.

Όσον αφορά στις συμβάσεις πίστωσης για τις οποίες συμφωνείται σταθερό επιτόκιο για μια αρχική περίοδο διάρκειας τουλάχιστον πέντε ετών, στο τέλος της οποίας πραγματοποιείται διαπραγμάτευση ώστε να συμφωνηθεί νέο σταθερό επιτόκιο για νέα χρονική περίοδο, ο υπολογισμός του πρόσθετου, ενδεικτικού ΣΕΠΠΕ που γνωστοποιείται στο «ESIS» καλύπτει μόνο την αρχική περίοδο σταθερού επιτοκίου και βασίζεται στην παραδοχή ότι, στο τέλος της αρχικής περιόδου σταθερού επιτοκίου χορηγήσεων, το οφειλόμενο κεφάλαιο εξοφλείται.

Με την παράγραφο 6 εξασφαλίζεται, στις συμβάσεις με κυμαινόμενο επιτόκιο ή σταθερό για μία αρχική περίοδο και με δυνατότητα διαπραγμάτευσης νέου σταθερού ή κυμαινόμενου, η ενημέρωση του καταναλωτή για τις πιθανές συνέπειες των διακυμάνσεων του επιτοκίου στα προς πληρωμή ποσά μέσω του ΣΕΠΠΕ, τουλάχιστον στο «ESIS». Αυτό γίνεται με την παροχή πρόσθετου ΣΕΠΠΕ στον καταναλωτή το οποίο απεικονίζει τους πιθανούς κινδύνους που συνδέονται με μια σημαντική αύξηση του επιτοκίου χορηγήσεων. Σε περίπτωση που δεν έχει τεθεί ανώτατο όριο στο επιτόκιο χορηγήσεων, η πληροφόρηση αυτή συνοδεύεται από προειδοποίηση στην οποία τονίζεται ότι το συνολικό κόστος της πίστωσης για τον καταναλωτή, όπως αποτυπώνεται στο ΣΕΠΠΕ, μπορεί να αλλάξει.

Κατά περίπτωση, για τον υπολογισμό του ΣΕΠΠΕ χρησιμοποιούνται οι πρόσθετες παραδοχές που καθορίζονται στο παράρτημα Ι.

Κεφάλαιο ΣΤ

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 του **άρθρου 17** ορίζεται η υποχρέωση του πιστωτικού φορέα να πραγματοποιεί ενδελεχή αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας του καταναλωτή πριν από την παροχή δεσμευτικής προσφοράς.

Στόχος είναι η επαλήθευση της προοπτικής του να τηρήσει ο καταναλωτής τις υποχρεώσεις του στο πλαίσιο της σύμβασης πίστωσης, με βάση τα δεδομένα τα οποία είναι γνωστά κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης. Για τον λόγο αυτόν άλλωστε γίνεται αναφορά σε επαλήθευση της προοπτικής, καθώς λαμβανομένης υπόψη και της μεγάλης κατά μέσο όρο διάρκειας της κατηγορίας αυτής των δανείων, δεν είναι δυνατή η επιβεβαίωση κατά τη σύναψη της σύμβασης ότι ο καταναλωτής θα είναι σε θέση ή ότι αποπληρώσει το δάνειο του. Προς τούτο προβλέπεται, βάσει της παρ. 2, ότι ο πιστωτικός φορέας διαθέτει καταγεγραμμένες και τεκμηριωμένες εσωτερικές διαδικασίες, σύμφωνα με τις οποίες διενεργείται η αξιολόγηση, στις οποίες, μεταξύ άλλων προβλέπονται ρητά οι πληροφορίες στις οποίες βασίζεται η εν λόγω αξιολόγηση. Προβλέπεται με την παράγραφο 3, ότι η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας δεν βασίζεται κατά κύριο λόγο στην παραδοχή ότι η αξία του ακινήτου που προορίζεται για κατοικία υπερβαίνει το ποσό της πίστωσης ή στην παραδοχή ότι η αξία του εν λόγω ακινήτου θα αυξηθεί, εκτός εάν ο σκοπός της σύμβασης πίστωσης είναι η κατασκευή ή ανακαίνιση ακινήτου που προορίζεται για κατοικία.

Με την παράγραφο 4 καθιερώνεται απαγόρευση καταγγελίας ή τροποποίησης της σύμβασης από τον πιστωτικό φορέα εις βάρος του καταναλωτή, με την αιτιολογία ότι η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας δεν διενεργήθηκε σωστά, εκτός εάν αποδεικνύεται ότι ο καταναλωτής εν γνώσει του απέκρυψε ή παραποιήσε πληροφορίες. Βάσει της παραγράφου 5, απαγορεύεται η χορήγηση πίστωσης στον καταναλωτή όταν το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της πιστοληπτικής ικανότητας υποδεικνύει ότι οι υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης είναι πιθανόν να μην τηρηθούν με τον τρόπο που απαιτείται από την εν λόγω σύμβαση. Εξάλλου, τυχόν θετική αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας δεν γεννά υποχρέωση του πιστωτικού φορέα να χορηγήσει την πίστωση.

Περαιτέρω, ο πιστωτικός φορέας υποχρεούται να ενημερώνει τον καταναλωτή, σύμφωνα με το άρθρο 11 του Ν.2472/1997, εκ των προτέρων ότι πρόκειται να γίνει έρευνα σε βάση δεδομένων, καθώς και να τον ενημερώνει αμελλητί για την τυχόν απόρριψη, καθώς και για το γεγονός ότι η απόφαση βασίζεται σε αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων, όταν συντρέχει τέτοια περίπτωση. Εάν η απόρριψη βασίζεται στο αποτέλεσμα της έρευνας σε βάση δεδομένων, ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει επίσης τον καταναλωτή σχετικά με το αποτέλεσμα της έρευνας και σχετικά με τα στοιχεία της συγκεκριμένης βάσης δεδομένων.

Στην παράγραφο 6 προβλέπεται, ότι η πιστοληπτική ικανότητα του καταναλωτή επαναξιολογείται με βάση επικαιροποιημένες πληροφορίες πριν εγκριθεί οποιαδήποτε σημαντική αύξηση του συνολικού ποσού της πίστωσης μετά τη σύναψη της αρχικής

σύμβασης, εκτός εάν αυτή η συμπληρωματική πίστωση προβλεπόταν και περιλαμβανόταν στην αρχική αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας. Το σύνολο των διατάξεων του άρθρου εφαρμόζονται υπό την επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2472/1997 (Α' 50).

Με τις διατάξεις του **άρθρου 18** προσδιορίζεται ο τρόπος εκτίμησης της αξίας ακινήτων που προορίζονται για κατοικία και συγκεκριμένα ορίζεται ότι η εκτίμηση της αξίας των ακινήτων θα διενεργείται με αξιόπιστα πρότυπα εκτίμησης, σύμφωνα με την Υποπαράγραφο Γ7 του ν. 4152/2013. Προκειμένου να κριθούν αξιόπιστα, τα πρότυπα αποτίμησης θα πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τα διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα αποτίμησης, ιδίως αυτά που ορίζει η Διεθνής Επιτροπή Προτύπων Αποτίμησης, η Ευρωπαϊκή Ομάδα Ενώσεων Εκτιμητών ή το Royal Institution of Chartered Surveyors. Τα εν λόγω διεθνώς αναγνωρισμένα πρότυπα αποτίμησης περιλαμβάνουν αρχές υψηλού επιπέδου που απαιτούν από τους πιστωτικούς φορείς, μεταξύ άλλων, να υιοθετήσουν και να τηρήσουν εσωτερικές διαδικασίες διαχείρισης κινδύνου και διαχείρισης των εγγυήσεων, στις οποίες περιλαμβάνονται οι άρτιες διαδικασίες αποτίμησης, να υιοθετήσουν πρότυπα αποτίμησης και μεθόδους που οδηγούν σε ρεαλιστικές και τεκμηριωμένες αποτιμήσεις περιουσιακών στοιχείων, ώστε να εξασφαλιστεί ότι όλες οι εκθέσεις αποτίμησης συντάσσονται βάσει επαρκών επαγγελματικών ικανοτήτων και επιμέλειας και ότι οι εκτιμητές πληρούν ορισμένες απαιτήσεις όσον αφορά τα προσόντα, καθώς και να συγκεντρώσουν επαρκή τεκμηρίωση αποτίμησης για τις εγγυήσεις που είναι κατανοητή και εύλογη. Τίθεται δε η υποχρέωση, των εσωτερικών και εξωτερικών εκτιμητών που διενεργούν εκτιμήσεις ακινήτων, εκ μέρους των πιστωτικών φορέων, εγγραφής τους στο Μητρώο Πιστοποιημένων Εκτιμητών του ν.4152/2013. Επιπλέον θα πρέπει να είναι ανεξάρτητοι από τη διαδικασία έγκρισης της πίστωσης ώστε να μπορούν να παρέχουν αμερόληπτη και αντικειμενική εκτίμηση.

Στην παράγραφο 1 του **άρθρου 19** καθορίζεται, ότι η αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας που αναφέρεται στο άρθρο 17 διενεργείται με βάση αναγκαίες, επαρκείς και αναλογικές πληροφορίες για το εισόδημα και τις δαπάνες του καταναλωτή, καθώς και για άλλες χρηματοοικονομικές και οικονομικές συνθήκες που τον αφορούν. Ο πιστωτικός φορέας αντλεί τις πληροφορίες αυτές από κατάλληλες εσωτερικές ή εξωτερικές πηγές καθώς και από τον καταναλωτή, ενώ μπορεί να χρησιμοποιήσει και τις πληροφορίες που παρέχονται στο μεσίτη πιστώσεων κατά τη διάρκεια της διαδικασίας αίτησης για τη χορήγηση πίστωσης. Οι πληροφορίες επαληθεύονται καταλλήλως, μεταξύ άλλων, μέσω χρήσης δικαιολογητικών που παρέχονται από ανεξάρτητα εξακριβώσιμες πηγές, εφόσον είναι αναγκαίο.

Πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης, ο πιστωτικός φορέας προσδιορίζει με σαφή και κατανοητό τρόπο τις αναγκαίες πληροφορίες και τα δικαιολογητικά από ανεξάρτητα εξακριβώσιμες πηγές που οφείλει να παράσχει ο καταναλωτής, καθώς και το εύλογο χρονικό διάστημα εντός του οποίου ο καταναλωτής οφείλει να παράσχει τα στοιχεία αυτά. Το αίτημα αυτό του πιστωτικού φορέα για παροχή πληροφοριών από τον καταναλωτή δεν πρέπει να περιέχει δυσανάλογες απαιτήσεις αλλά να περιορίζεται σε ό,τι είναι απαραίτητο για τη διενέργεια άρτιας αξιολόγησης της πιστοληπτικής του

ικανότητας. Ο πιστωτικός φορέας δύναται να ζητά διευκρινίσεις από τον καταναλωτή όσον αφορά στις πληροφορίες που λαμβάνει σε απάντηση του εν λόγω αιτήματός του, όταν αυτό είναι αναγκαίο για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητάς του, ενώ δεν δύναται να καταγγείλει τη σύμβαση πίστωσης με την αιτιολογία ότι οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν από τον καταναλωτή πριν από τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης ήταν ελλιπείς, εκτός αν αποδειχθεί ότι ο καταναλωτής εν γνώσει του απέκρυψε ή παραποίησε πληροφορίες.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται ότι ο καταναλωτής ενημερώνεται εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο από τον πιστωτικό φορέα ή τον μεσίτη πιστώσεων για την υποχρέωση που έχει να παρέχει ορθές και όσο το δυνατόν πληρέστερες πληροφορίες, με σκοπό τη διεξαγωγή της αξιολόγησης της πιστοληπτικής του ικανότητας. Επιπλέον, ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων οφείλουν να προειδοποιούν τον καταναλωτή ότι στην περίπτωση που ο πιστωτικός φορέας δεν είναι σε θέση να προβεί σε αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας, επειδή ο καταναλωτής επέλεξε να μην παράσχει τις πληροφορίες ή την επαλήθευση για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας, η πίστωση δεν μπορεί να χορηγηθεί. Η προειδοποίηση μπορεί να παρέχεται σε τυποποιημένη μορφή και η τυποποίηση μπορεί να γίνεται είτε από τον πιστωτικό φορέα είτε από τον μεσίτη πιστώσεων.

Κεφάλαιο Ζ

Με την παράγραφο 1 του **άρθρου 20** ορίζεται, ότι σε περίπτωση πίστωσης με στοιχεία αλλοδαπότητας, επιτρέπεται η πρόσβαση των πιστωτικών φορέων με καταστατική έδρα σε άλλα κράτη μέλη της ΕΕ στο διατραπεζικό αρχείο δεδομένων οικονομικής συμπεριφοράς που λειτουργεί στο πλαίσιο του ελληνικού χρηματοπιστωτικού συστήματος και, κατά περίπτωση, σε όμοιου περιεχομένου βάσεις δεδομένων που λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα για την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας των καταναλωτών και με μοναδικό σκοπό την παρακολούθηση της συμμόρφωσης των τελευταίων προς τις πιστωτικές τους υποχρεώσεις καθ' όλη τη διάρκεια της σύμβασης πίστωσης, με τους ίδιους όρους πρόσβασης που προβλέπονται για τους εθνικούς πιστωτικούς φορείς. Τα ανωτέρω εφαρμόζονται με επιφύλαξη των διατάξεων του ν. 2472/1997 για την «προστασίας του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα».

Κεφάλαιο Η

Με τις διατάξεις του **άρθρου 21** ορίζονται τα πρότυπα των παρεχόμενων συμβουλευτικών υπηρεσιών, ως πρόσθετων και διακριτών υπηρεσιών από τη χορήγηση πίστωσης. Ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων ενημερώνει ρητώς τον καταναλωτή, στο πλαίσιο συγκεκριμένης συναλλαγής, για το αν παρέχονται ή μπορούν να παρασχεθούν συμβουλευτικές υπηρεσίες εκ μέρους τους.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2, ο πιστωτικός φορέας ή ο μεσίτης πιστώσεων παρέχει στον καταναλωτή, πριν από την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών ή, κατά περίπτωση, πριν από τη σύναψη σύμβασης για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, πληροφορίες σχετικά με το κατά

πόσον η σύσταση θα βασιστεί σε εξέταση μόνον του δικού τους φάσματος προϊόντων ή ενός ευρέος φάσματος προϊόντων από ολόκληρη την αγορά, ούτως ώστε να μπορέσει ο καταναλωτής να κατανοήσει τη βάση πάνω στην οποία γίνεται η σύσταση και εφόσον συντρέχει περίπτωση το ποσό της αμοιβής που προκύπτει για τον καταναλωτή λόγω της παροχής συμβουλευτικών υπηρεσιών ή, σε περίπτωση που το ποσό δεν μπορεί να καθοριστεί τη στιγμή της παροχής των πληροφοριών, τον τρόπο υπολογισμού του. Οι παραπάνω πληροφορίες μπορούν να παρασχεθούν στον καταναλωτή με τη μορφή πρόσθετων προσυμβατικών πληροφοριών κατά το στάδιο πριν τη σύναψη της σύμβασης πίστωσης.

Η παράγραφος 3 του άρθρου, προβλέπει σειρά πρόσθετων, πέραν των οριζόμενων στα άρθρα 6 και 8, υποχρεώσεων κατά την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών στους καταναλωτές.

Με την παράγραφο 4 διευκρινίζεται, ότι οι πιστωτικοί φορείς ή οι μεσίτες πιστώσεων που παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες δύνανται να κάνουν τη χρήση των όρων «ανεξάρτητες συμβουλές» ή «ανεξάρτητος σύμβουλος» με την προϋπόθεση ότι: α) εξετάζουν ικανοποιητικό αριθμό συμβάσεων πίστωσης που διατίθενται στην αγορά και β) δεν αμείβονται για τις εν λόγω συμβουλευτικές υπηρεσίες από έναν ή περισσότερους πιστωτικούς φορείς, καθώς γίνεται χρήση της διακριτικής ευχέρειας της παρ. 4 υποπαρ. 3 σχετική με την παραπάνω δεύτερη προϋπόθεση.

Με την παράγραφο 5 του άρθρου θεσπίζεται η υποχρέωση προειδοποίησης του καταναλωτή στην περίπτωση που, λαμβάνοντας υπόψη την χρηματοοικονομική του κατάσταση, κρίνεται από τους πιστωτικούς φορείς ή τους μεσίτες πιστώσεων, ότι μια σύμβαση πίστωσης ενδεχομένως ενέχει συγκεκριμένο κίνδυνο για αυτόν.

Στις παραγράφους 6 και 7 ορίζονται οι φορείς οι οποίοι παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες. Ειδικότερα, συμβουλευτικές υπηρεσίες παρέχονται μόνον από πιστωτικούς φορείς και μεσίτες πιστώσεων καθώς και, κατόπιν χρήσης της σχετικής διακριτικής ευχέρειας, από τις πιστοποιημένες σύμφωνα με το άρθρο 10 Ν.2251/1994 ενώσεις καταναλωτών που ήδη παρέχουν συμβουλευτικές υπηρεσίες στο πλαίσιο της υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα διαχείρισης χρέους. Στην περίπτωση αυτή, οι ενώσεις καταναλωτών δεν έχουν το δικαίωμα που αναφέρεται στην παρ. 1 του άρθρου 30 να παρέχουν υπηρεσίες στο σύνολο της επικράτειας της Ένωσης.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού, μετά από σχετική γνωμοδότηση της Τράπεζας της Ελλάδος, καθορίζονται οι περαιτέρω προϋποθέσεις που πρέπει να πληρούνται για την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών από ενώσεις καταναλωτών, μπορούν να παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες μόνο στην Ελλάδα.

Τέλος, αναφέρεται, ότι το παρόν άρθρο εφαρμόζεται με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 15 και διατάξεων οι οποίες αποσκοπούν στη διασφάλιση ότι παρέχονται στους καταναλωτές υπηρεσίες, οι οποίες τους βοηθούν να κατανοούν τις χρηματοοικονομικές τους ανάγκες και το είδος των προϊόντων που είναι πιθανό να ανταποκρίνονται στις ανάγκες αυτές.

Κεφάλαιο Θ

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του **άρθρου 22**, ορίζεται ότι στις συμβάσεις πίστωσης σε ξένο νόμισμα, ο πιστωτικός φορέας είτε συμπεριλαμβάνει στη σύμβαση

πίστωσης όρου, σύμφωνα με τον οποίο ο καταναλωτής έχει το δικαίωμα να μετατρέψει, κατόπιν σχετικού αιτήματος του, τη σύμβαση πίστωσης σε εναλλακτικό νόμισμα τουλάχιστον όταν η διακύμανση της συναλλαγματικής ισοτιμίας υπερβαίνει το 20 % σε σχέση με αυτή που ίσχυε κατά το χρόνο της σύναψης της σύμβασης είτε διασφαλίζει ότι η σύμβαση πίστωσης συνοδεύεται καθ' όλη τη διάρκεια αυτής με χρηματοπιστωτικό μέσο αντιστάθμισης του συναλλαγματικού κινδύνου.

Ως εναλλακτικό νόμισμα νοείται το νόμισμα στο οποίο ο καταναλωτής λαμβάνει κατά κύριο λόγο το εισόδημά του ή διατηρεί τα περιουσιακά του στοιχεία από τα οποία πρόκειται να εξοφληθεί η πίστωση, όπως προέκυψε από την τελευταία αξιολόγηση της πιστοληπτικής του ικανότητας πριν από τη σύμβαση πίστωσης, ή/και το νόμισμα του κράτους μέλους στο οποίο ο καταναλωτής είτε κατοικούσε τη στιγμή της σύναψης της σύμβασης πίστωσης είτε κατοικεί την χρονική στιγμή κατά την οποία ζητείται η ενεργοποίηση του σχετικού συμβατικού όρου.

Με την παράγραφο 3 προβλέπεται ότι στην περίπτωση όρου μετατροπής, η μετατροπή διενεργείται με βάση την ισχύουσα κατά το χρόνο μετατροπής συναλλαγματική ισοτιμία, σύμφωνα με τις επίσημες δημοσιεύσεις της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας ή της Τράπεζας της Ελλάδος εκτός εάν προβλέπεται διαφορετικά στη σύμβαση πίστωσης.

Στην παράγραφο 4 θεσπίζεται η υποχρέωση του πιστωτικού φορέα να ειδοποιεί αμέσως τον καταναλωτή, εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο, όταν η αξία του οφειλόμενου συνολικού ποσού που πρέπει να καταβάλει ο καταναλωτής ή η αξία των οφειλόμενων δόσεων παρουσιάζει διακύμανση μεγαλύτερη από 20 % σε σχέση με με αυτό που θα ήταν αν ίσχυε η συναλλαγματική ισοτιμία μεταξύ του νομίσματος της σύμβασης και του εναλλακτικού νομίσματος που ίσχυε κατά το χρόνο σύναψης της σύμβασης. Με την ειδοποίηση αυτή ο καταναλωτής πληροφορείται για την ενεργοποίηση των δυνατοτήτων που έχουν συμφωνηθεί στη σύμβαση πίστωσης δυνάμει της παραγράφου 1. Επιπλέον, στην περιοδική ενημέρωση που λαμβάνει ο καταναλωτής περιλαμβάνεται υπενθύμιση ως προς το ύψος της μεταβολής της συναλλαγματικής ισοτιμίας.

Ορίζεται, ακόμα, ότι οι ρυθμίσεις που εφαρμόζονται δυνάμει του παρόντος άρθρου κοινοποιούνται στον καταναλωτή στο πλαίσιο του «Ευρωπαϊκού Τυποποιημένου Δελτίου Πληροφοριών Ενημερωτικού Δελτίου (ESIS)» και της σύμβασης πίστωσης. Όταν στη σύμβαση πίστωσης δεν υπάρχει όρος που να περιορίζει το συναλλαγματικό κίνδυνο στον οποίο εκτίθεται ο καταναλωτής σε διακύμανση της συναλλαγματικής ισοτιμίας μικρότερης του 20%, το ESIS περιλαμβάνει ενδεικτικό παράδειγμα που αφορά στον αντίκτυπο διακύμανσης της συναλλαγματικής ισοτιμίας σε ποσοστό 20%..

Στο **άρθρο 23** ρυθμίζονται ζητήματα διαφάνειας ως προς τη διαμόρφωση του επιτοκίου σε συμβάσεις πίστωσης με κυμαινόμενο επιτόκιο. Πιο συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις αυτές ορίζεται ότι δείκτες ή επιτόκια αναφοράς που χρησιμοποιούνται από τον πιστωτικό φορέα για τον υπολογισμό του επιτοκίου χορήγησης είναι σαφείς, προσιτοί, αντικειμενικοί και επαληθεύσιμοι από τα συμβαλλόμενα μέρη στη σύμβαση πίστωσης και την αρμόδια αρχή και ότι τηρούνται αρχεία των ως άνω δεικτών ή

επιτοκίων αναφοράς, από τον πιστωτικό φορέα εκτός αν ο πάροχος υπόκειται σε ισοδύναμη υποχρέωση τήρησης αρχείου.

Κεφάλαιο I

Με τις διατάξεις του **άρθρου 24** παρέχεται στον καταναλωτή το δικαίωμα πρόωρης αποπληρωμής στο πλαίσιο λειτουργίας της πιστωτικής σύμβασης που έχει συνάψει. Πιο συγκεκριμένα, ο καταναλωτής έχει δικαίωμα να εκπληρώσει πλήρως ή εν μέρει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από τη σύμβαση πίστωσης πριν από τη λήξη της. Στην περίπτωση αυτή, ο καταναλωτής απαλλάσσεται από τόκους και τις επιβαρύνσεις για το εναπομένον χρονικό διάστημα μέχρι τη λήξη της σύμβασης και για το ποσό που προεξοφλεί.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2, λαμβανομένων υπόψη της ΥΑ Ζ1-798/2008 (Β' 917) και των σχετικών δικαστικών αποφάσεων που κρίνουν αμετάκλητα ως καταχρηστικούς γενικούς όρους συναλλαγών σχετικά με την πρόωρη εξόφληση στεγαστικών δανείων, ο πιστωτικός φορέας δικαιούται εύλογη και αντικειμενικά αιτιολογημένη αποζημίωση προς αποκατάσταση των ενδεχόμενων εξόδων που υφίσταται εξαιτίας της πρόωρης εξόφλησης και, ιδίως, του κόστους που συνεπάγεται η επανατοποθέτηση στην διατραπεζική αγορά κεφαλαίου ίσου προς το ποσό που αποπληρώνεται πρόωρα μόνο όταν η άσκηση του δικαιώματος πρόωρης εξόφλησης εκ μέρους του καταναλωτή λαμβάνει χώρα εντός χρονικού διαστήματος για το οποίο έχει συμφωνηθεί σταθερό επιτόκιο χορηγήσεων. Η εν λόγω αποζημίωση δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό των τόκων που θα κατέβαλε ο καταναλωτής για το χρονικό διάστημα μεταξύ της πρόωρης εξόφλησης και της συμφωνηθείσας ημερομηνίας λήξης του σταθερού επιτοκίου και υπολογίζεται βάσει του μαθηματικού τύπου που περιλαμβάνεται στο Παράρτημα ΙΙΙ.

Για την περίπτωση που ο καταναλωτής εκφράσει την επιθυμία πρόωρης εκπλήρωσης των συμβατικών του υποχρεώσεων, προβλέπεται, στην παράγραφο 3, ότι ο πιστωτικός φορέας παρέχει σε αυτόν χωρίς καθυστέρηση, μετά την παραλαβή σχετικού αιτήματος, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, τις πληροφορίες που είναι απαραίτητες προκειμένου ο καταναλωτής να είναι σε θέση να αξιολογήσει την εν λόγω δυνατότητα. Οι πληροφορίες αυτές προσδιορίζουν τις συνέπειες που θα έχει για τον καταναλωτή η εκπλήρωση των υποχρεώσεων του πριν από τη λήξη της σύμβασης, τουλάχιστον ως προς την προβλεπόμενη γι' αυτόν επιβάρυνση και αναφέρουν σαφώς τις παραδοχές που χρησιμοποιούνται, οι οποίες θα πρέπει να είναι λογικές και αιτιολογημένες.

Προς τον σκοπό της οικοδόμησης ευέλικτων και αξιόπιστων αγορών προβλέπεται στο **άρθρο 25** η υποχρέωση των πιστωτικών φορέων να τηρούν αρχεία σχετικά με τα είδη της ακίνητης περιουσίας που γίνονται δεκτά ως εμπράγματα εξασφάλιση καθώς και τις γενικές πολιτικές που διέπουν την εκ μέρους τους χορήγηση πιστώσεων με εμπράγματα εξασφάλιση.

Οι διατάξεις του **άρθρου 26** ρυθμίζουν την υποχρέωση των πιστωτικών φορέων να χορηγούν πληροφορίες σχετικά με τις διακυμάνσεις του επιτοκίου χορηγήσεων. Στο άρθρο αυτό γίνεται παραπομπή και στην Πράξη του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος 2501/2002 με την οποία θεσπίζονται γενικές αρχές και λοιποί κανόνες διαφάνειας με

βάση την παρ. 4 του ν. 4261/2014 και το άρθρο 55^Α του Καταστατικού της ΤτΕ που έχει κυρωθεί με Νόμο. Ειδικότερα :

Προβλέπεται, στην παράγραφο 1, ότι ο πιστωτικός φορέας ενημερώνει τον καταναλωτή για οποιαδήποτε μεταβολή του επιτοκίου χορηγήσεων, εγγράφως ή επί άλλου σταθερού μέσου, πριν από την έναρξη ισχύος του νέου επιτοκίου, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην ΠΔ/ΤΕ 2501/2002, όπως εκάστοτε ισχύει. Η ενημέρωση περιλαμβάνει τουλάχιστον το ποσό των οφειλόμενων καταβολών μετά την έναρξη ισχύος του νέου επιτοκίου χορηγήσεων και, στις περιπτώσεις που μεταβάλλεται ο αριθμός ή η περιοδικότητα των πληρωμών, λεπτομέρειες σχετικά με τη μεταβολή αυτή. Η ενημέρωση σχετικά με τη διακύμανση του επιτοκίου μπορεί να περιλαμβάνεται στην περιοδική ενημέρωση που λαμβάνει ο καταναλωτής, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στα κεφάλαια Α και Γ στην ΠΔ/ΤΕ 2501/2002 , εφόσον συντρέχουν οι ακόλουθες προϋποθέσεις: α) η μεταβολή του επιτοκίου χορηγήσεων συνδέεται με μεταβολή του επιτοκίου αναφοράς, β) το νέο επιτόκιο αναφοράς δημοσιοποιείται με κατάλληλα μέσα, και γ) οι σχετικές με το νέο επιτόκιο αναφοράς πληροφορίες είναι επίσης διαθέσιμες στις εγκαταστάσεις του πιστωτικού φορέα και κοινοποιούνται στον καταναλωτή μαζί με το ύψος των νέων περιοδικών καταβολών.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι στην περίπτωση κατά την οποία οι μεταβολές στο επιτόκιο χορηγήσεων καθορίζονται μέσω δημοπρασίας στις κεφαλαιαγορές και συνεπώς είναι αδύνατον ο πιστωτικός φορέας να πληροφορήσει τον καταναλωτή εκ των προτέρων για οποιαδήποτε μεταβολή πριν αυτή επέλθει, τότε ο πιστωτικός φορέας σε εύλογο χρόνο πριν από τη δημοπρασία γνωστοποιεί εγγράφως ή με άλλο σταθερό μέσο στον καταναλωτή την επικείμενη διαδικασία και παρέχει ενδείξεις για το πώς μπορεί να επηρεαστεί το επιτόκιο χορηγήσεων.

Οι διατάξεις του **άρθρου 27** ρυθμίζουν το γενικό πλαίσιο εντός του οποίου θα πρέπει να κινούνται οι διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης και ειδικότερα ό,τι αφορά στην επιβολή τόκων υπερημερίας ή τυχόν πρόσθετων επιβαρύνσεων στο πλαίσιο της συναφθείσας σύμβασης πίστωσης.

Με την παράγραφο 1 υποδεικνύεται στους πιστωτικούς φορείς να συμμορφώνονται σύμφωνα με όσα προβλέπονται στον Κώδικα Δεοντολογίας της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν.4224/2013 (Α' 288), που εκδόθηκε με την απόφ. ΕΠΑΘ της Τράπεζας της Ελλάδος 195/2016 (Β' 2376)

και τις αποφάσεις του ΚΥ.Σ.Δ.Ι.Χ. για την επίτευξη εξωδικαστικής λύσης πριν κινήσουν διαδικασίες κατάσχεσης

Σε περίπτωση υπερημερίας του καταναλωτή η παράγραφος 2 ορίζει ότι δεν επιτρέπεται η επιβολή πρόσθετων επιβαρύνσεων πέραν α) του προβλεπόμενου ανωτάτου ορίου για το επιτόκιο υπερημερίας, όπως εκάστοτε ισχύει με απόφαση της Τράπεζας της Ελλάδος, λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 39 του ν.3259/2004 και β) της αποκατάστασης των αναγκαίων δαπανών που έγιναν από τον πιστωτικό φορέα ως επισπεύδοντα προς το γενικό συμφέρον όλων των δανειστών, οι οποίοι αναγγέλθηκαν στη διαδικασία του πλειστηριασμού.

Στην παράγραφο 3 ορίζεται ότι τα συμβαλλόμενα στη σύμβαση πίστωσης μέρη μπορεί να προβλέπουν ρητώς ότι η επιστροφή ή μεταβίβαση της εξασφάλισης ή των εσόδων από την πώληση της εξασφάλισης αρκεί για την αποπληρωμή της πίστωσης

Αν δεν υπάρχει συμφωνία της παρ. 3 και μετά τις διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης παραμένει ανεξόφλητο χρέος, ο πιστωτικός φορέας καλείται να διευκολύνει την αποπληρωμή του, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τις εύλογες δαπάνες διαβίωσης του καταναλωτή, όπως αυτές εκάστοτε ορίζονται από το ΚΥ.Σ.Δ.Ι.Χ. καθώς και την ύπαρξη τυχόν άλλων περιουσιακών στοιχείων.

Κεφάλαιο ΙΑ

Το **άρθρο 28** προβλέπει για τους συνδεδεμένους ή μη μεσίτες πιστώσεων που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα υποχρεωτικά τη λήψη άδειας λειτουργίας από την αρμόδια αρχή για την άσκηση μίας ή περισσότερων από τις δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης των περιπτώσεων α) έως γ) της παραγράφου 5) του άρθρου 3 και την παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών της παραγράφου 20 του άρθρου 3. Στην άδεια λειτουργίας θα αναγράφεται ρητά «μεσίτης στεγαστικής πίστης». Αναφορές στο παρόν σχέδιο νόμου σε «μεσίτες πιστώσεων» αφορούν μόνο στους μεσίτες στεγαστικής πίστης που αδειοδοτούνται και έχουν τις υποχρεώσεις και τα δικαιώματα «διαβατηρίου» που τους παρέχονται από τις διατάξεις του. Η παράγραφος 2 ορίζει, ότι για την χορήγηση της άδειας λειτουργίας της προηγούμενης παραγράφου απαιτείται η πλήρωση κατ' ελάχιστον των ακόλουθων επαγγελματικών απαιτήσεων: α) Οι μεσίτες πιστώσεων διαθέτουν ασφάλιση επαγγελματικής αστικής ευθύνης που καλύπτει τα κράτη μέλη ή τις περιοχές όπου προσφέρουν υπηρεσίες ή άλλη ανάλογη εγγύηση έναντι ευθύνης που προκύπτει από επαγγελματική αμέλεια, σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στον κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμό (ΕΕ) αριθ.1125/2014 της Επιτροπής της 19ης Σεπτεμβρίου 2014 (ΕΕ L 305, της 24-10-2014 σ.1). Σε ό,τι αφορά τους συνδεδεμένους μεσίτες πιστώσεων, η εν λόγω ασφάλιση ή ανάλογη εγγύηση δύναται να παρέχεται από πιστωτικό φορέα για λογαριασμό του οποίου ο μεσίτης πιστώσεων είναι εξουσιοδοτημένος να ενεργεί, β) Ο μεσίτης πιστώσεων, ή εφ' όσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο, τα μέλη του διοικητικού του συμβουλίου, ή και τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ισοδύναμα καθήκοντα διοίκησης οφείλουν να διαθέτουν τα απαιτούμενα εχέγγυα εντιμότητας, τα οποία συνίστανται στο να διαθέτουν λευκό ποινικό μητρώο και στο να μην έχουν κηρυχθεί σε πτώχευση κατά το παρελθόν, εκτός εάν έχουν αποκατασταθεί σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία, γ) Ο μεσίτης πιστώσεων, ή εφ' όσον πρόκειται για νομικό πρόσωπο, τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου ή και τα φυσικά πρόσωπα που ασκούν ισοδύναμα καθήκοντα διοίκησης, οφείλουν να διαθέτουν κατάλληλο επίπεδο γνώσεων και επάρκειας όσον αφορά τις συμβάσεις πίστωσης, όπως ορίζονται από την αρμόδια αρχή

Στις παραγράφους 3 και 4 προβλέπεται, ότι η αρμόδια αρχή καθορίζει και δημοσιοποιεί τα κριτήρια επαγγελματικών απαιτήσεων που απαιτείται να πληροί το προσωπικό των μεσιτών πιστώσεων ή των πιστωτικών φορέων, καθώς ακόμα τηρεί και ενημερώνει τακτικά μητρώο, στο οποίο εγγράφονται όλοι οι μεσίτες πιστώσεων που έχουν λάβει την προβλεπόμενη από την παράγραφο 1 άδεια λειτουργίας. Επίσης, αναρτά και επικαιροποιεί ανά τακτά χρονικά διαστήματα στο διαδικτυακό της τόπο δημόσιο μητρώο μεσιτών πιστώσεων.

Θεσπίζεται νομοθετικά ως ελάχιστο περιεχόμενο του ως άνω δημόσιου μητρώου μεσιτών πιστώσεων το σύνολο των εξής πληροφοριών: α) Τα ονόματα των μελών της

διοίκησης που είναι υπεύθυνα για την άσκηση των δραστηριοτήτων πιστωτικής διαμεσολάβησης, β) Όλα τα φυσικά πρόσωπα που διενεργούν για λογαριασμό της επιχείρησης λειτουργίες που τους φέρνουν σε προσωπική επαφή στο πλαίσιο άσκησης δραστηριοτήτων πιστωτικής διαμεσολάβησης, γ) τα κράτη μέλη στα οποία ο μεσίτης πιστώσεων ασκεί τις δραστηριότητές του σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης εγκατάστασης ή ελεύθερης παροχής υπηρεσιών όπως ορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 30, δ) τυχόν ιδιότητα του μεσίτη πιστώσεων ως συνδεδεμένου, υπό την έννοια της παρ. 7 του άρθρου 3, ε) η επωνυμία του πιστωτικού φορέα για λογαριασμό του οποίου ενεργεί ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων.

Προβλέπεται ακόμα, στην παράγραφο 5, ότι μεσίτες πιστώσεων, συμπεριλαμβανομένων των συνδεδεμένων, που λαμβάνουν άδεια λειτουργίας από την αρμόδια αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 εφόσον είναι νομικά πρόσωπα και διαθέτουν καταστατική έδρα στην Ελλάδα, υποχρεούνται επίσης να έχουν την κεντρική τους διοίκηση στην Ελλάδα. Εφόσον η άδεια λειτουργίας μεσιτών πιστώσεων έχει ληφθεί από φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο λόγω του εταιρικού του τύπου δεν διαθέτει καταστατική έδρα και ασκεί τις κύριες επιχειρηματικές του δραστηριότητες στην Ελλάδα, υποχρεούται επίσης να έχει την κεντρική του διοίκηση στην Ελλάδα.

Η αρμόδια για την τήρηση του αρχείου της παραγράφου 4 αρχή δημιουργεί ένα ενιαίο σημείο πληροφόρησης που θα επιτρέπει την ταχεία και εύκολη πρόσβαση του κοινού στις πληροφορίες του δημόσιου μητρώου της παραγράφου 4, οι οποίες συγκεντρώνονται ηλεκτρονικά και επικαιροποιούνται. Το εν λόγω σημείο πληροφόρησης παρέχει τα στοιχεία των αρμόδιων αρχών για την παροχή της άδειας λειτουργίας και την τήρηση αρχείων μεσιτών πιστώσεων κάθε κράτους μέλους.

Με την παράγραφο 7 παρέχεται η διευκρίνιση, ότι οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν ισχύουν για πιστωτικά ιδρύματα στα οποία έχει χορηγηθεί άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4261/2014.

Με την παράγραφο 8 ορίζεται, ότι η αρμόδια αρχή παρακολουθεί την τήρηση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τις διατάξεις της παραγράφου 2 του παρόντος άρθρου εκ μέρους των μεσιτών πιστώσεων, χωρίς να θίγονται, όπως διευκρινίζεται, οι διατάξεις του άρθρου 29.

Οι διατάξεις του **άρθρου 29** αφορούν αποκλειστικά σε μεσίτες πιστώσεων συνδεδεμένους με έναν μόνο πιστωτικό φορέα.

Με την παράγραφο 1 προβλέπεται, ότι ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων που ορίζεται στην περίπτωση α) της παραγράφου 7) του άρθρου 3 λαμβάνει άδεια λειτουργίας από την αρμόδια αρχή μέσω του πιστωτικού φορέα για λογαριασμό του οποίου ενεργεί αποκλειστικά ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων.

Σε αυτήν την περίπτωση, ο πιστωτικός φορέας ευθύνεται πλήρως και άνευ όρων για κάθε πράξη ή παράλειψη του συνδεδεμένου μεσίτη πιστώσεων που ενεργεί για λογαριασμό του σε τομείς που διέπονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου. Ο πιστωτικός φορέας εξασφαλίζει ότι οι συνδεδεμένοι με αυτόν μεσίτες πιστώσεων συμμορφώνονται τουλάχιστον με τις επαγγελματικές απαιτήσεις που προβλέπονται στην παρ. 2 του άρθρου 28 και παρέχει την απαιτούμενη από την αρμόδια αρχή τεκμηρίωση.

Περαιτέρω, με την παράγραφο 2 ορίζεται, ότι, με την επιφύλαξη του άρθρου 33, ο πιστωτικός φορέας παρακολουθεί τις δραστηριότητες των συνδεδεμένων με αυτόν μεσιτών πιστώσεων που ορίζονται στην περίπτωση α) της παρ. 7 του άρθρου 3 προκειμένου να εξασφαλίσει ότι εξακολουθούν να πληρούν τις απαιτήσεις περί γνώσεων και επάρκειας του συνδεδεμένου μεσίτη πιστώσεων και του προσωπικού του, και παρέχει την απαιτούμενη τεκμηρίωση προς την αρμόδια αρχή.

Οι διατάξεις του **άρθρου 30** θεσπίζουν ελευθερία εγκατάστασης και ελευθερία παροχής υπηρεσιών των μεσιτών πιστώσεων. Με την παράγραφο 1 ορίζεται, ότι η άδεια λειτουργίας που χορηγείται σε μεσίτη πιστώσεων από τις αρμόδιες αρχές άλλων κρατών μελών αναγνωρίζεται και στην Ελλάδα χωρίς να απαιτείται άλλη άδεια από τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής για την άσκηση των δραστηριοτήτων και την παροχή των υπηρεσιών που καλύπτονται από την άδεια λειτουργίας στο κράτος μέλος καταγωγής, με την προϋπόθεση ότι οι δραστηριότητες που προτίθεται να ασκήσει ο μεσίτης πιστώσεων στα κράτη μέλη υποδοχής καλύπτονται από την άδεια. Ωστόσο απαγορεύεται στους μεσίτες πιστώσεων να παρέχουν τις υπηρεσίες τους σχετικά με συμβάσεις πίστωσης που προσφέρονται σε καταναλωτές από μη πιστωτικά ιδρύματα..

Με την παράγραφο 2 κάθε μεσίτης πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα και ο οποίος προτίθεται να ασκήσει επιχειρηματική δραστηριότητα για πρώτη φορά σε ένα ή περισσότερα κράτη μέλη, σύμφωνα με την αρχή της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών ή όταν ιδρύει υποκατάστημα, υποχρεούται να κοινοποιεί την πρόθεση αυτή στην αρμόδια αρχή της παραγράφου 1 του άρθρου 28 (Τράπεζα της Ελλάδος) .

Εντός προθεσμίας ενός μηνός από την παραπάνω κοινοποίηση η εν λόγω αρμόδια αρχή κοινοποιεί στις αρμόδιες αρχές του ή των κρατών μελών υποδοχής την πρόθεση του μεσίτη πιστώσεων και ενημερώνει ταυτόχρονα τον ενδιαφερόμενο μεσίτη πιστώσεων για την κοινοποίηση αυτή. Η ενημέρωση αφορά και τους πιστωτικούς φορείς με τους οποίους είναι συνδεδεμένος ο μεσίτης πιστώσεων και κατά πόσον οι πιστωτικοί φορείς αναλαμβάνουν πλήρως και άνευ όρων την ευθύνη για τις δραστηριότητες του μεσίτη πιστώσεων. Η Τράπεζα της Ελλάδος, όταν λαμβάνει κοινοποίηση υπό την ιδιότητά της ως αρμόδια αρχής κράτους μέλους υποδοχής, χρησιμοποιεί τις πληροφορίες που έλαβε από την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, ώστε να καταχωρίσει τις απαραίτητες πληροφορίες στο μητρώο που τηρεί. Ο μεσίτης πιστώσεων μπορεί να αρχίσει να ασκεί την επιχειρηματική του δραστηριότητα στην Ελλάδα ένα μήνα μετά την ημερομηνία κατά την οποία ενημερώθηκε από την αρμόδια αρχή του κράτους-μέλους καταγωγής για την ανωτέρω κοινοποίηση που η τελευταία απηύθυνε προς την Τράπεζα της Ελλάδος .

Με την παράγραφο 3 ορίζεται, ότι πριν ξεκινήσει η επιχειρηματική δραστηριότητα του υποκαταστήματος του μεσίτη πιστώσεων ή εντός δύο μηνών από την παραλαβή της κοινοποίησης που αναφέρεται στην παράγραφο 2, η αρμόδια αρχή υπό την ιδιότητά της ως αρμόδια αρχής του κράτους μέλους υποδοχής προετοιμάζεται για την εποπτεία του μεσίτη πιστώσεων σύμφωνα με το άρθρο 32 και, αν είναι απαραίτητο, υποδεικνύει στο μεσίτη πιστώσεων τους όρους σύμφωνα με τους οποίους, σε τομείς που δεν έχουν

εναρμονιστεί στο ενωσιακό δίκαιο, οι δραστηριότητες αυτές πρέπει να διεξάγονται στο κράτος μέλος υποδοχής.

Οι διατάξεις του **άρθρου 31** ρυθμίζουν τον τρόπο ανάκλησης από την αρμόδια αρχή άδειας λειτουργίας που έχει χορηγηθεί σε μεσίτη πιστώσεων σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 28. Οι περιπτώσεις κατά τις οποίες μπορεί να ανακληθεί η άδεια λειτουργίας απαριθμούνται και είναι οι εξής: αν ο εν λόγω μεσίτης πιστώσεων α) παραιτήθηκε ρητώς από την άδεια ή δεν άσκησε κατά τους προηγούμενους έξι μήνες καμία από τις δραστηριότητες για τις οποίες αδειοδοτήθηκε, β) απέκτησε την άδεια λειτουργίας με ψευδείς ή παραπλανητικές δηλώσεις ή με οποιονδήποτε άλλο μη σύννομο τρόπο, γ) δεν πληροί πλέον τις απαιτήσεις βάσει των οποίων χορηγήθηκε η άδεια λειτουργίας, δ) υπάγεται σε οιαδήποτε από τις περιπτώσεις ανάκλησης που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία, με την οποία ρυθμίζονται θέματα εκτός του πεδίου εφαρμογής του παρόντος νόμου, ε) έχει υποπέσει σε σοβαρές ή επανειλημμένες παραβάσεις των διατάξεων που αφορούν στη λειτουργία των μεσιτών πιστώσεων..

Εάν η άδεια λειτουργίας μεσίτη πιστώσεων, ανακληθεί από την αρμόδια αρχή, η εν λόγω αρχή ενημερώνει τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών υποδοχής για την ανάκληση αυτή όσο το δυνατόν συντομότερα και το αργότερο εντός 14 ημερών, με οιοδήποτε κατάλληλο μέσο.

Περαιτέρω, η αρμόδια αρχή διαγράφει από το μητρώο της παραγράφου 4 του άρθρου 28, χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση, τους μεσίτες πιστώσεων, των οποίων ανακαλείται η άδεια λειτουργίας.

Οι διατάξεις του **άρθρου 32** ρυθμίζουν τα σχετικά με την εποπτεία των μεσιτών πιστώσεων.

Προβλέπεται, στην παράγραφο 1, ότι οι μεσίτες πιστώσεων, που έχουν λάβει άδεια λειτουργίας από την Τράπεζα της Ελλάδος, υπόκεινται στην εποπτεία αυτής, σύμφωνα με το παρόν άρθρο. Οι συνδεδεμένοι μεσίτες πιστώσεων υπόκεινται σε άμεση εποπτεία από την αρμόδια αρχή.

Κατ' εξαίρεση, εάν: (α) ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων δεν παρέχει υπηρεσίες εκτός Ελλάδος και (β) ο πιστωτικός φορέας για λογαριασμό του οποίου ενεργεί είναι πιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια της παραγράφου 9 του άρθρου 3, το οποίο έχει λάβει άδεια λειτουργίας στην Ελλάδα, σύμφωνα με το άρθρο 8 του ν. 4261/2014, τότε ο συνδεδεμένος μεσίτης πιστώσεων υπόκειται σε εποπτεία μέσω του εν λόγω πιστωτικού ιδρύματος (έμμεση εποπτεία).

Με την παράγραφο 2 ορίζεται, ότι σε περίπτωση όπου μεσίτης πιστώσεων εγκατεστημένος σε κράτος μέλος της Ε.Ε. παρέχει υπηρεσίες στην Ελλάδα μέσω εγκατάστασης υποκαταστήματος,, η αρμόδια αρχή παρακολουθεί την εφαρμογή και μεριμνά για τη συμμόρφωση εκ μέρους του υποκαταστήματος προς τις απαιτήσεις που ορίζονται στις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 6 και των άρθρων 7 έως και 10, 12 έως και 16, 19, 21 και 37 και στα κατ' εφαρμογή αυτών θεσπιζόμενα μέτρα.

Εάν διαπιστωθεί ότι μεσίτης πιστώσεων εγκατεστημένος σε κράτος μέλος της Ε.Ε., ο οποίος παρέχει στην Ελλάδα υπηρεσίες μέσω υποκαταστήματος παραβιάζει τις

διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, η Τράπεζα της Ελλάδος απαιτεί από τον συγκεκριμένο μεσίτη πιστώσεων να τερματίσει τη παραβίαση των διατάξεων αυτών. Εάν ο εν λόγω μεσίτης πιστώσεων δεν προβεί στις αιτούμενες ενέργειες, η Τράπεζα της Ελλάδος προβαίνει αμελλητί σε όλες τις απαιτούμενες ενέργειες για να εξασφαλίσει ότι ο εν λόγω μεσίτης πιστώσεων θα τερματίσει την παραβίαση των ως άνω μέτρων. Το είδος των ενεργειών αυτών γνωστοποιείται άμεσα στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής.

Εάν, παρά τις ενέργειες στις οποίες προέβη η αρμόδια αρχή, ο μεσίτης πιστώσεων συνεχίζει να παραβιάζει τις διατάξεις του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2, η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται, αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, να προβεί στις απαραίτητες ενέργειες για να εμποδίσει τη συνέχιση της παραβίασης των ως άνω διατάξεων ή να επιβάλει τις σχετικές κυρώσεις και, εφόσον είναι απαραίτητο, να εμποδίσει το μεσίτη πιστώσεων να διεξαγάγει νέες συναλλαγές στην Ελλάδα. Η αρμόδια αρχή ενημερώνει αμελλητί την Ευρωπαϊκή Επιτροπή για τις εν λόγω ενέργειες.

Διευκρινίζεται, ότι σε περίπτωση που αρμόδια αρχή άλλου κράτους μέλους της Ε.Ε. προβεί σε αντίστοιχες με τις ως άνω ενέργειες αναφορικά με υποκατάστημα μεσίτη πιστώσεων, ο οποίος έχει λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 28 και παρέχει υπηρεσίες στο εν λόγω κράτος-μέλος μέσω εγκατάστασης υποκαταστήματος, και η Τράπεζα της Ελλάδος διαφωνεί με τις ενέργειες αυτές, τότε η τελευταία δύναται να παραπέμψει το ζήτημα στην EAT και να ζητήσει τη συνδρομή της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Με την παράγραφο 4 ορίζεται, ότι εάν η αρμόδια αρχή κρίνει ότι ένας μεσίτης πιστώσεων που ασκεί δραστηριότητες στην Ελλάδα υπό καθεστώς ελεύθερης παροχής υπηρεσιών παραβιάζει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τα διατάξεις του παρόντος νόμου ή ότι ένας μεσίτης πιστώσεων που έχει υποκατάστημα στην Ελλάδα παραβιάζει τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του παρόντος νόμου πέραν όσων ορίζονται στην παράγραφο 2, ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής προκειμένου η τελευταία να προβεί στις κατάλληλες ενέργειες.

Εάν η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής δεν προβεί σε οποιαδήποτε ενέργεια εντός ενός μηνός από την προαναφερθείσα ενημέρωση ή εάν, παρά τις ενέργειες στις οποίες προέβη η τελευταία, ένας μεσίτης πιστώσεων εξακολουθεί να ενεργεί με τρόπο σαφώς επιζήμιο για τα συμφέροντα των καταναλωτών της Ελλάδας ή για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς: α) Η αρμόδια αρχή, αφού ενημερώσει την αρμόδια αρχή του κράτους μέλους καταγωγής, προβαίνει σε όλες τις κατάλληλες ενέργειες που είναι αναγκαίες προκειμένου να προστατεύσει τους καταναλωτές και να διασφαλίσει την εύρυθμη λειτουργία των αγορών, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας να εμποδίζει τον μεσίτη πιστώσεων που παρανομεί να προβεί σε νέες συναλλαγές στην Ελλάδα και ενημερώνει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και την EAT για τις ενέργειες αυτές αμελλητί, β) Η αρμόδια αρχή δύναται να παραπέμψει το θέμα στην EAT και να ζητήσει τη συνδρομή της, σύμφωνα με το άρθρο 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010.

Στην περίπτωση εγκατάστασης στην Ελλάδα, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 30, υποκαταστήματος μεσίτη πιστώσεων που έχει λάβει άδεια λειτουργίας σε άλλο κράτος μέλος, παρέχεται, βάσει της παραγράφου 5, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους

καταγωγής η δυνατότητα, αφού ενημερώσει την Τράπεζα της Ελλάδος να προβαίνει σε επιτόπιους ελέγχους στο ως άνω υποκατάστημα.

Με την παράγραφο 6 προβλέπεται, ότι η κατανομή των καθηκόντων μεταξύ των κρατών μελών που ορίζεται στο παρόν άρθρο δεν θίγει τις αρμοδιότητες των κρατών μελών σε τομείς που δεν καλύπτονται από τον παρόντα νόμο σύμφωνα με τις υποχρεώσεις τους δυνάμει του δικαίου της Ένωσης.

Κεφάλαιο ΙΒ

Σύμφωνα με το **άρθρο 33** οι διατάξεις του παρόντος νόμου δεν θίγουν τις διατάξεις των άρθρων 9, 41 και 43 του ν.4261/2014 ώστε να υπάρχει ασφάλεια δικαίου περί του ότι παραμένει σε ισχύ η απαγόρευση άσκησης κατ' επάγγελμα της δραστηριότητας του πιστωτικού φορέα χωρίς καθεστώς αδειοδότησης και εποπτείας, όπως επιτάσσει το συγκεκριμένο άρθρο της Οδηγίας..

Κεφάλαιο ΙΓ

Με τις διατάξεις του **άρθρου 34** περιγράφεται η υποχρέωση συνεργασίας μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών, όποτε αυτό είναι αναγκαίο για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους στο πλαίσιο του παρόντος νόμου. Αναφέρονται ενδεικτικά ως μορφές συνδρομής των αρχών άλλου κράτους μέλους η ανταλλαγή πληροφοριών και η συνεργασία στο πλαίσιο διενέργειας ελέγχων ή άσκησης εποπτικών καθηκόντων. Για τη διευκόλυνση και την επίσπευση της συνεργασίας, ιδίως σε ότι αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ορίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος ως σημείο επαφής για τους σκοπούς του παρόντος νόμου αποδεχόμενη μεταξύ άλλων τυχόν αιτήματα ανταλλαγής πληροφοριών ή συνεργασίας βάσει της παρούσας παραγράφου. Σύμφωνα με την παράγραφο 2 και για τους σκοπούς της παραγράφου 1 ορίζεται ότι οι αρμόδιες αρχές του άρθρου 4 συνάπτουν μνημόνιο συνεργασίας, το οποίο αναρτάται στους οικείους διαδικτυακούς τόπους και επικαιροποιείται σε τακτική βάση.

Οι διατάξεις της παραγράφου 3 αφορούν στις αρμοδιότητες της Τράπεζας της Ελλάδος ως προς τη συνδρομή της συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ των αρμόδιων αρχών. Ειδικότερα, η Τράπεζα της Ελλάδος ανταλλάσσει με τις αντίστοιχες αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, οι οποίες έχουν οριστεί αντιστοιχώς ως σημείο επαφής χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση όλες τις πληροφορίες που είναι αναγκαίες για την εκπλήρωση των καθηκόντων των αρμόδιων αρχών που έχουν ορισθεί αρμόδιες στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις με τις οποίες έχουν ενσωματώσει το άρθρο 5 της Οδηγίας 2014/17/ΕΕ.

Κατά την ανταλλαγή της ως άνω πληροφόρησης, οι αρμόδιες αρχές δύνανται να ορίζουν ότι οι εν λόγω πληροφορίες δεν πρέπει να αποκαλυφθούν χωρίς τη ρητή συναίνεσή τους. Στην περίπτωση αυτή οι πληροφορίες αποτελούν αντικείμενο ανταλλαγής μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους έχει δοθεί η σχετική συναίνεση.

Η Τράπεζα της Ελλάδος δύνανται να διαβιβάζει τις ληφθείσες πληροφορίες στις λοιπές αρμόδιες, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, αρχές στην Ελλάδα ή σε άλλα κράτη μέλη. Η διαβίβαση των εν λόγω πληροφοριών σε άλλους φορείς ή φυσικά ή νομικά πρόσωπα προϋποθέτει τη ρητή συναίνεση των αρμόδιων αρχών που τις κοινοποίησαν και

λαμβάνει χώρα μόνο για τους σκοπούς για τους οποίους έχει δοθεί η σχετική συναίνεση πλην δεόντως αιτιολογημένων περιστάσεων. Στην περίπτωση αυτή η αρμόδια αρχή που διαβιβάζει τις πληροφορίες ενημερώνει αμέσως την αρμόδια αρχή, η οποία παρείχε τις πληροφορίες.

Η παράγραφος 4 του άρθρου προβλέπει, υπό προϋποθέσεις, τη δυνατότητα άρνησης συνεργασίας από μια αρμόδια αρχή. Μία αρμόδια αρχή μπορεί κατόπιν αιτήματος συνεργασίας στο πλαίσιο διενέργειας ελέγχου να αρνηθεί την παροχή συνεργασίας για δραστηριότητα έρευνας ή εποπτείας κατόπιν σχετικού αιτήματος ή την ανταλλαγή πληροφοριών όπως προβλέπεται στην παράγραφο 3 εφόσον: α) ο σχετικός έλεγχος, επιτόπιος ή μη, ή η μη άσκηση συγκεκριμένου εποπτικού καθήκοντος ή η ανταλλαγή πληροφοριών ενδέχεται να προσβάλει την εθνική κυριαρχία, την ασφάλεια ή τη δημόσια τάξη ή β) έχει ήδη κινηθεί δικαστική διαδικασία ενώπιον των ελληνικών δικαστηρίων για τα ίδια πραγματικά περιστατικά και κατά των ιδίων προσώπων ή έχει ήδη εκδοθεί σχετική τελεσίδικη απόφαση για τις ίδιες πράξεις.

Στην περίπτωση τέτοιας άρνησης, η αρμόδια αρχή, μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος ενημερώνει σχετικά την αρμόδια αρχή που υπέβαλε το αίτημα και της παρέχει όσο το δυνατόν λεπτομερέστερες πληροφορίες.

Το **άρθρο 35** αφορά στην επίλυση διαφορών που ανακύπτουν μεταξύ αρμόδιων αρχών διαφορετικών κρατών μελών. Πιο συγκεκριμένα, προβλέπεται, ότι σε περίπτωση που απορρίφθηκε αίτημα για συνεργασία, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών, ή δεν υπήρξε σχετική αντίδραση σε εύλογο χρονικό διάστημα, η Τράπεζα της Ελλάδος ή άλλη αρμόδια αρχή του άρθρου 4 μέσω της Τράπεζας της Ελλάδος δύναται να παραπέμπει το ζήτημα στην EAT και να ζητεί τη συνδρομή της σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 19 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010. Σε αυτές τις περιπτώσεις, κάθε δεσμευτική απόφαση που λαμβάνει η EAT σύμφωνα με αυτό το άρθρο είναι δεσμευτική για την αρμόδια αρχή ανεξαρτήτως του εάν είναι ή όχι μέλος της EAT.

Κεφάλαιο ΙΔ

Η παράγραφος 1 του **άρθρου 36** προβλέπει τη δυνατότητα επιβολής κυρώσεων, από τις αρμόδιες αρχές του άρθρου 4, σύμφωνα με τις παραγράφους 2 και 3.

Στην παράγραφο 2, ότι με την επιφύλαξη ειδικότερων διατάξεων, σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων των άρθρων 9 και 10 εφαρμόζεται το άρθρο 13α «Κυρώσεις» του ν. 2251/94, ενώ σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του άρθρου 37 εφαρμόζεται το άρθρο 19 της ΚΥΑ 70330οικ/30-6-2015(1421 Β').

Με την παράγραφο 3 περιγράφεται ειδικότερα το πλαίσιο άσκησης αρμοδιοτήτων εποπτείας και επιβολής κυρώσεων από την Τράπεζα της Ελλάδος, ως αρμόδια αρχή, προβλεπόμενης στο άρθρο 4 του παρόντος. Ορίζεται, δηλαδή, ότι σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος νόμου, εκτός των διατάξεων που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παραγράφου 2 (και των κατ' εφαρμογή αυτών θεσπιζόμενων κανονιστικών διατάξεων), η Τράπεζα της Ελλάδος δύναται να επιβάλει τις κυρώσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 59 του ν. 4261/2014.

Οι διατάξεις του **άρθρου 37** προβλέπουν μηχανισμούς εξωδικαστικής επίλυσης διαφορών που ανακύπτουν μεταξύ καταναλωτών και πιστωτικών φορέων, μεσιτών πιστώσεων. Πιο συγκεκριμένα, ορίζεται, ότι για την επίλυση των διαφορών, που αφορούν στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις που καθορίζονται με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου, εφαρμόζονται οι διατάξεις της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015 .

Οι πιστωτικοί φορείς, οι μεσίτες πιστώσεων οφείλουν να συνεργάζονται με τους φορείς εναλλακτικής επίλυσης διαφορών (ΕΕΔ) που είναι αναγνωρισμένοι και καταχωρημένοι στο ειδικό μητρώο σύμφωνα με το άρθρο 18 της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015 και καλύπτουν διαφορές στον τομέα των χρηματοπιστωτικών (τραπεζικών, επενδυτικών και ασφαλιστικών) προϊόντων και υπηρεσιών.

Περαιτέρω διευκρινίζεται, ότι για τις περιπτώσεις διασυννοριακών διαφορών που αφορούν συμβάσεις πίστωσης, ισχύουν οι διατάξεις του άρθρου 15 «Συνεργασία και ανταλλαγές εμπειριών μεταξύ των φορέων ΕΕΔ» της ΚΥΑ 70330οικ/30.6.2015.

Η παράγραφος 1 του **άρθρου 38** απαγορεύει την παραίτηση του καταναλωτή από δικαιώματα που του αναγνωρίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου.

Σύμφωνα με την παράγραφο 2, τα μέτρα που θεσπίζονται δεν μπορεί να καταστρατηγούνται μέσω της διατύπωσης των συμβατικών όρων με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν οι καταναλωτές να χάσουν την προστασία που τους παρέχει ο παρών νόμος. .

Το **άρθρο 39** περιλαμβάνει τις μεταβατικές διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου. Στην παράγραφο 1 προβλέπεται μεταβατική περίοδος 4 μηνών για την εφαρμογή συγκεκριμένων άρθρων προκειμένου να γίνουν οι απαραίτητες μηχανογραφικές προσαρμογές στα τραπεζικά συστήματα. Στην παράγραφο 2 αναφέρεται ότι οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγουν την εφαρμογή του κώδικα δεοντολογίας της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν.4224/2013 που εκδόθηκε με την απόφαση ΕΠΑΘ της ΤτΕ 195/1/2016.

Με την παράγραφο 3 παρέχεται η διευκρίνιση, ότι οι μεσίτες πιστώσεων που ασκούν ήδη δραστηριότητες πιστωτικής διαμεσολάβησης που καθορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 5) πριν από την έναρξη ισχύος του νόμου και οι οποίοι δεν έχουν ακόμη λάβει άδεια λειτουργίας σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στον παρόντα νόμο δύνανται να συνεχίσουν να ασκούν αυτές τις δραστηριότητες, σύμφωνα με τις εθνικές διατάξεις που ισχύουν πριν την έναρξη εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος νόμου, έως τις 21 Μαρτίου 2017, χωρίς να ακολουθείται η προβλεπόμενη στο άρθρο 31 διαδικασία. Όταν ένας μεσίτης πιστώσεων βασίζεται στην ως άνω παρέκκλιση, δύναται να ασκεί τις δραστηριότητες μόνον εντός του κράτους μέλους καταγωγής του, εκτός εάν πληροί τις αναγκαίες νόμιμες απαιτήσεις του κράτους μέλους υποδοχής. Με την παράγραφο 4 ορίζεται, ότι οι πιστωτικοί φορείς, οι μεσίτες πιστώσεων που ασκούσαν δραστηριότητες που ρυθμίζονται από τον παρόντα νόμο πριν από τις 20 Μαρτίου 2014 συμμορφώνονται με τις διατάξεις του άρθρου 8 έως τις 21 Μαρτίου 2017.

Το **άρθρο 40** τροποποιεί την ΚΥΑ Ζ1-699/2010 (917/Β/10) .

Το **άρθρου 41** ορίζει ότι η ισχύς των διατάξεων του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν άλλως ορίζεται στις επιμέρους διατάξεις του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ

Αναπόσπαστο τμήμα του ανωτέρω σχεδίου νόμου αποτελούν τα τέσσερα Παραρτήματα.

Ειδικότερα ;

Το **Παράρτημα I** περιγράφει πως υπολογίζεται το Συνολικό Ετήσιο Πραγματικό Ποσοστό Επιτοκίου (ΣΕΠΠΕ).

Το **Παράρτημα II** αποτελείται από δύο Μέρη. Το Μέρος Α είναι το τυποποιημένο έντυπο, στο οποίο παρουσιάζονται οι εξατομικευμένες πληροφορίες στον καταναλωτή και ονομάζεται ESIS (Τυποποιημένο Ευρωπαϊκό Δελτίο Πληροφοριών) και το Μέρος Β δίνει οδηγίες στον πιστωτικό φορέα ή κατά περίπτωση στον μεσίτη πιστώσεων για τη συμπλήρωσή του ESIS.

Το **Παράρτημα III** περιλαμβάνει τον μαθηματικό τύπο , με τον οποίον υπολογίζεται η αποζημίωση του πιστωτικού φορέα σε περίπτωση πρόωρης εξόφλησης εκ μέρους του καταναλωτή, η οποία λαμβάνει χώρα εντός χρονικού διαστήματος κατά το οποίο έχει συμφωνηθεί σταθερό επιτόκιο.

Το **Παράρτημα IV** αναφέρεται στις ελάχιστες απαιτήσεις γνώσεων και επάρκειας του προσωπικού των πιστωτικών φορέων και των μεσιτών πίστωσης.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟ (Λοιπές ρυθμίσεις αρμοδιότητας του Υπουργείου Οικονομικών)

Άρθρο 42

Με τις διατάξεις της Υποπαραγράφου Ε.6 του ν. 4093/2012, καταργήθηκε κάθε διάταξη και απόφαση κατά το μέρος που προέβλεπε την ανάθεση εκτιμητικών υπηρεσιών αποκλειστικά και μόνο στους εκτιμητές του Σ.Ο.Ε.

Με τις διατάξεις της Παραγράφου Γ του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013, ρυθμίστηκε εκ νέου το επάγγελμα του πιστοποιημένου, πλέον, εκτιμητή, καταργήθηκαν συγχρόνως οι διατάξεις που αφορούσαν τη σύσταση και τη λειτουργία του Σ.Ο.Ε. και όπου στη νομοθεσία αναφέρεται το Σ.Ο.Ε., νοείται πλέον το σύνολο των πιστοποιημένων εκτιμητών του Μητρώου Πιστοποιημένων Εκτιμητών που τηρείται στο ΥΠΟΙΚ. Οι διατάξεις ωστόσο που προβλέπουν υποχρεωτική εκτίμηση από μέλη του Σ.Ο.Ε. και συνεπώς πλέον από πιστοποιημένους εκτιμητές, σε περιπτώσεις συναλλαγών που σχετίζονται κυρίως με διαχείριση δημόσιας περιουσίας, εξακολουθούν να ισχύουν.

Κατ εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 6 παρ. 8 και 9, 16 παρ. 2 και 17 παρ.2 του ν. 2778/1999, σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 2 της Υποπαραγράφου Γ.11 της Παραγράφου Γ του ν. 4152/2013, αρχικά από μέλη του Σ.Ο.Ε. και κατόπιν από πιστοποιημένους εκτιμητές του Μητρώου Πιστοποιημένων Εκτιμητών που τηρείται στο

ΥΠΟΙΚ, διενεργούνται εκτιμήσεις που αφορούν στην αποτίμηση στοιχείων (ακινήτων και μετοχών) που εντάσσονται στο ενεργητικό ενός αμοιβαίου κεφαλαίου που διαχειρίζεται η Ανώνυμος Εταιρεία Διαχείρισης Αμοιβαίων Κεφαλαίων (Α.Ε.Δ.Α.Κ.).

Το αντικείμενο όμως του ενεργητικού της ΑΕΔΑΚ, δεν αφορά δημόσια περιουσία, ώστε να πρέπει, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, να εκτιμάται από πιστοποιημένους εκτιμητές της Παραγράφου Γ του ν. 4152/2013. Στην περίπτωση αυτή, το συμφέρον είναι ιδιωτικό και έγκειται στη διασφάλιση των συμφερόντων των μεριδιούχων του αμοιβαίου κεφαλαίου, ως αποδεκτών των υπηρεσιών της Α.Ε.Δ.Α.Κ., οι οποίοι δεν είναι μεν σε θέση να αξιολογήσουν την ορθότητα της αποτίμησης των στοιχείων αυτών, είναι όμως στη διακριτική τους ευχέρεια, στα πλαίσια της ελεύθερης αγοράς, να επιλέγουν κατά περίπτωση την ΑΕΔΑΚ που κατά την κρίση τους μεγιστοποιεί το οικονομικό τους όφελος.

Επιπρόσθετα, η Α.Ε.Δ.Α.Κ., η οποία διαχειρίζεται ιδιωτικά συμφέροντα, διαθέτει τις γνώσεις ώστε να αξιολογήσει ποιος μπορεί να διενεργήσει μία αξιόπιστη εκτίμηση της αξίας των ακινήτων που εντάσσονται στο ενεργητικό του αμοιβαίου κεφαλαίου. Δεν χαρακτηρίζεται δηλαδή από την ίδια πληροφοριακή ασυμμετρία που χαρακτηρίζει έναν απλό καταναλωτή. Επιπλέον δε, για την παροχή των υπηρεσιών της και την διαχείριση των συμφερόντων των μεριδιούχων υπόκειται σε ειδικούς κανόνες, εποπτεύεται από την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς και υπέχει ειδική ευθύνη (άρθρα 18 και 19 του ν. 2778/1999). Ως εκ τούτου, η ιδιότητα της Α.Ε.Δ.Α.Κ. σε συνδυασμό με το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο που διέπει την λειτουργία και την παροχή των υπηρεσιών της, διασφαλίζει επαρκώς τον επενδυτή ότι η ίδια θα λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την βέλτιστη διαχείριση των συμφερόντων του. Η Α.Ε.Δ.Α.Κ. έχει την ικανότητα και θα πρέπει να έχει τη δυνατότητα να επιλέξει τον ικανότερο και καταλληλότερο για την εκτίμηση της αξίας του ενεργητικού του αμοιβαίου κεφαλαίου.

Επομένως, η πρόβλεψη στις σχετικές διατάξεις που προαναφέρθηκαν για την υποχρεωτική ανάθεση της εκτίμησης σε πιστοποιημένο εκτιμητή δεν φαίνεται αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού αλλά μπορεί να αντικατασταθεί, στα πλαίσια του περαιτέρω ανοίγματος του επαγγέλματος, από την ανάθεση αυτών των καθηκόντων σε ανεξάρτητο εκτιμητή.

Σημειώνεται ότι η διενέργεια εκτιμήσεων από ανεξάρτητους εκτιμητές προβλέπεται και σε άλλες περιπτώσεις. Ειδικότερα: α) άρθρο 19 της Οδηγίας 2011/61/ΕΕ/8.6.2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και Συμβουλίου, β) Μέρος 2, 1.4. του Παραρτήματος VIII της Οδηγίας 2006/48/ΕΚ/14.6.2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, γ) παρ. 8 του άρθρου 22 του ν. 2778/1999, δ) άρθρα 27 και 28 του α.ν. 1539/1938, ε) οι Πράξεις του Διοικητή της Τραπεζής της Ελλάδος 2588/2007 (ΦΕΚ Β 1758) και 2589/2007 (ΦΕΚ Β 1746), στ) Υ.Α. 555/2013 (ΦΕΚ Β 1461), ζ) άρθρο 10 του ν. 1587/1950, η) άρθρο 19 του ν. 4209/2013.

Κατόπιν των ανωτέρω, προτείνεται, όπως τροποποιηθούν οι διατάξεις των άρθρων 6 παρ. 8 και 9, 16 παρ. 2 και 17 παρ.2 του ν. 2778/1999 με τρόπο ώστε να διατηρηθεί μεν η υποχρέωση εκτίμησης, όπου αυτή προβλέπεται, αλλά αυτή να διενεργείται από ανεξάρτητους εκτιμητές.

Άρθρο 43

Κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 14 του άρθρου 39 του ν. 4030/2011 (Α' 249) σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 36 του ν. 4223/2013 (Α' 287) και τις διατάξεις της παρ. 9 του άρθρου 11 του ν. 4315/2014 (Α' 269), ο νομοθέτης έδωσε την ευκαιρία στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς να εναρμονίσουν τα καταστατικά τους με τις διατάξεις του ν. 1667/1986 (Α' 196) περί αστικών συνεταιρισμών εντός συνολικής χρονικής διάρκειας τριών ετών και τριών μηνών. Πέραν αυτής της προθεσμίας, οι οικοδομικοί συνεταιρισμοί που δεν προέβησαν στην ως άνω εναρμόνιση, διαλύονται αυτοδίκαια, και η διάλυσή τους αναγνωρίζεται με σχετική πράξη του ειρηνοδίκη.

Μέχρι σήμερα, από τους 519 Οικοδομικούς Συνεταιρισμούς, έχουν εναρμονίσει τα καταστατικά τους οι 157.

Στόχος της προτεινόμενης νομοθετικής διάταξης, η οποία θέτει προθεσμία 12 μηνών εναρμόνισης των καταστατικών των οικοδομικών συνεταιρισμών, σύμφωνα με την παρ. 1, είναι να αποφευχθεί η αυτοδίκαιη διάλυσή τους και να συνεχισθεί νόμιμα και απρόσκοπτα η λειτουργία όσων εξ αυτών δεν έχουν ήδη λυθεί και εκκαθαρισθεί.

Με την παρ. 2 οι εν λόγω οικοδομικοί συνεταιρισμοί οι οποίοι πρόκειται να εναρμονίσουν τα καταστατικά τους, υποχρεούνται, μεταξύ άλλων, στην προσκόμιση και σχετικού πιστοποιητικού φορολογικής ενημερότητας στο αρμόδιο ειρηνοδικείο, με σκοπό την εξασφάλιση της πλήρους εφαρμογής της φορολογικής νομοθεσίας στους οικοδομικούς συνεταιρισμούς, λαμβάνοντας υπόψη και τον διαφορετικό φορολογικό συντελεστή.

Η παρ.3 του ίδιου άρθρου προβλέπει όπως της σχετικής πράξης του ειρηνοδίκη προηγηθεί αποκλειστικά και μόνο σχετική αίτηση της αρμόδιας Υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών, ως εποπτεύουσας αρχής.

Άρθρο 44

Η κατάργηση των φορολογικών μέτρων που περιλαμβάνονται στις διατάξεις των παραγράφων 1,3, 4, 5, 6, 8 και 9 του άρθρου δεύτερου του ν.3755/2009 (Α' 52) υπέρ της Ανώνυμης Εταιρείας Αποκλειστικού Σκοπού (ΑΕΑΣ) με την επωνυμία «Σταθμός Εμπορευματοκιβωτίων Πειραιά Α.Ε» («ΣΕΠ»), καθώς και η κατάργηση της διάταξης του άρθρου τρίτου του ίδιου νόμου, κρίνονται απαραίτητες προς υλοποίηση της Απόφασης που εξέδωσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή με αριθμό C(2015)66 final/23.3.2015, με την οποία διαπιστώθηκε ότι τα μέτρα που θεσπίζονται με αυτές συνιστούν παράνομες και ασυμβίβαστες με την εσωτερική αγορά κρατικές ενισχύσεις, βάσει του άρθρου 108 παρ. 3 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Όπως ορίζεται στο άρθρο 3 παρ. 4 της απόφασης, πρέπει να καταργηθούν οι διατάξεις με τις οποίες θεσπίστηκαν τα μέτρα, τα οποία περιγράφονται στο άρθρο 1 της απόφασης, με ισχύ από την ημερομηνία έκδοσή της, ήτοι 23.03.2015.

Η απόφαση αυτή της Επιτροπής είναι άμεσα δεσμευτική, δεν μπορεί δε να εφαρμόζεται κατά τρόπο ελλιπή, επιλεκτικό ή τμηματικό, δυνάμει του ενωσιακού δικαίου.

Για τους προαναφερόμενους λόγους, καταργούνται με το παρόν άρθρο διατάξεις που αφορούν την απαλλαγή από τον φόρο εισοδήματος επί δεδουλευμένων τόκων μέχρι την ημερομηνία έναρξης της λειτουργίας του προβλήτα, το δικαίωμα επιστροφής πιστωθέντος ΦΠΑ, ανεξάρτητα από το στάδιο ολοκλήρωσης του αντικειμένου της σύμβασης και αναλογική εφαρμογή της εξαίρεσης της πενταετίας για τους οργανισμούς κοινής ωφέλειας, το δικαίωμα σε τόκους υπερημερίας με την πάροδο των 60 ημερών από την αίτηση επιστροφής πιστωτικού υπολοίπου ΦΠΑ, τη μεταφορά ζημιών εις νέον χωρίς χρονικό περιορισμό, την επιλογή μεταξύ τριών μεθόδων απόσβεσης αναφορικά με τις επενδυτικές δαπάνες για την ανακατασκευή του προβλήτα II και την κατασκευή του προβλήτα III, την απαλλαγή από τέλη χαρτοσήμου επί των συμφωνιών δανειοδότησης και συμβάσεις μεταξύ των δανειστών των δανειακών συμβάσεων που αναφέρονται στην προηγούμενη παράγραφο, με τις οποίες μεταβιβάζονται δικαιώματα ή υποχρεώσεις που απορρέουν από αυτές, απαλλάσσονται από κάθε φόρο, τέλος χαρτοσήμου, εισφορά, δικαίωμα ή κράτηση υπέρ του Δημοσίου ή τρίτων με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 17-32 του ν. 1676/1986 (Α' 204) και του Κώδικα ΦΠΑ.

Άρθρο 45

Προστίθεται νέα υποπαράγραφος Β.11 στην παράγραφο Β του άρθρου πρώτου του ν. 4152/2013 «Επείγοντα μέτρα εφαρμογής των νόμων 4046/2012, 4093/2012 και 4127/2013» (Α' 107).

Βάσει του ισχύοντος ενωσιακού πλαισίου κρατικών ενισχύσεων, η ύπαρξη διαφάνειας είναι ουσιώδης για τον έλεγχο της ορθής εφαρμογής των κανόνων της Συνθήκης Λειτουργίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και συνεπάγεται βελτίωση της συμμόρφωσης, ενίσχυση της λογοδοσίας και, εντέλει, μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα των δημόσιων δαπανών.

Ενδεικτικά, ως προς το ως άνω πλαίσιο, αναφέρονται:

Ο Κανονισμός Ευρωπαϊκής Επιτροπής 651/2014 (Γενικός Απαλλακτικός Κανονισμός).

Ο Κανονισμός Ευρωπαϊκής Επιτροπής 1388/2014 (Απαλλακτικός Κανονισμός για την Αλιεία και την Υδατοκαλλιέργεια).

Ο Κανονισμός Ευρωπαϊκής Επιτροπής 702/2014 (Απαλλακτικός Κανονισμός για την Γεωργία).

Κατευθυντήριες γραμμές για τις Κρατικές Ενισχύσεις στους τομείς της Γεωργίας και Δασοπονίας στις αστικές περιοχές για το 2014-2020.

Κατευθυντήριες γραμμές για τον έλεγχο των Κρατικών Ενισχύσεων στους τομείς της Αλιείας και Υδατοκαλλιέργειας.

Κατευθυντήριες Γραμμές για την ενέργεια και το περιβάλλον, το Πλαίσιο για την έρευνα και τεχνολογία, καθώς και Κατευθυντήριες Γραμμές για κρατικές ενισχύσεις με σκοπό την διάσωση και την αναδιάρθρωση μη χρηματοπιστωτικών προβληματικών επιχειρήσεων.

Στο πλαίσιο αυτό, με τις προτεινόμενες διατάξεις ενσωματώνεται στο εθνικό δίκαιο η υποχρέωση δημοσιοποίησης σε διαδικτυακό τόπο συγκεκριμένων στοιχείων που αφορούν χορηγούμενες κρατικές ενισχύσεις, σύμφωνα με τα ειδικότερα οριζόμενα στους σχετικούς εφαρμοστέους ενωσιακούς κανόνες, καθώς και οι σχετικές αρμοδιότητες της Κεντρικής Μονάδας Κρατικών Ενισχύσεων και των Αποκεντρωμένων Μονάδων Κρατικών Ενισχύσεων.

Άρθρο 46

1. Η ανωτέρω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία κατόπιν σχετικής έρευνας για ενδεχόμενη παράβαση από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή (EU Pilot 3084/12/TAXU) με σκοπό την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας ΦΠΑ με την αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 148 της οδηγίας ΦΠΑ (αριθ. 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου).

2. Η περίπτωση ια) της παραγράφου 1, καταργείται, καθώς οι απαλλαγές σε υποκείμενους στο φόρο που ασχολούνται με την αλιεία ανεξάρτητα από το καθεστώς Φ.Π.Α. στο οποίο υπάγονται, συμπεριλαμβάνεται στην περίπτωση α) της παραγράφου 1. Η σπογγαλιεία συνεχίζει να περιλαμβάνεται στην απαλλακτική διάταξη, στα πλαίσια της αλιείας.

3. Με την προτεινόμενη διάταξη καταργείται η προβλεπόμενη στην παράγραφο 3 του άρθρου δέκατου τρίτου του ν. 4211/2013 παροχή έκπτωσης 30% στο τέλος παραμονής και πλόων που βαρύνει τα πλοία που ελλιμενίζονται μόνιμα στην Ελληνική Επικράτεια και αίρεται πιθανή παραβίαση του άρθρου 110 της ΣΛΕΕ, το οποίο αναφέρεται στην επιβολή συγκριτικά επαχθέστερης (εσωτερικής) φορολογικής επιβάρυνσης στα προϊόντα των άλλων κρατών – μελών (υπόθεση EU PILOT 8262/16/TAXU).

Άρθρο 47

Στο άρθρο 15 του ν.2622/1998 (Α' 138) προβλέπεται ότι οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 976/1979(Α' 236/) που ρυθμίζουν την έκταση της ευθύνης των οδηγών για τα τροχαία ατυχήματα που προκαλούνται από μηχανοκίνητα οχήματα του Δημοσίου θα εφαρμόζονται ανάλογα και για τα ατυχήματα που προκαλούνται από πλωτά μέσα της Ελληνικής Αστυνομίας και του Πυροσβεστικού Σώματος. Στο ανωτέρω άρθρο δεν έχει συμπεριληφθεί η Γενική Γραμματεία Δημοσίων Εσόδων, η οποία διαθέτει

αντιλαθρεμπορικά σκάφη για την διεξαγωγή τελωνειακών ελέγχων και για την δίωξη του οικονομικού εγκλήματος μέσω των Θαλασσιών Ομάδων Ελέγχου (Θ.Ο.Ε..) για την επιβολή της τελωνειακής και συναφούς με αυτή φορολογικής νομοθεσίας και για την πάταξη της δασμοφοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου και τη δέσμευση ή τη κατάσχεση λαθρεμπορευμάτων και των μέσων διακίνησης αυτών.

Με το παρόν άρθρο επεκτείνεται η εφαρμογή του νόμου και στα πλωτά αντιλαθρεμπορικά σκάφη της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, και κατά συνέπεια αντιμετωπίζεται το θέμα της ασφάλισης τους από την πρόκληση θαλάσσιων ατυχημάτων.

Άρθρο 48

1. Από τις διατάξεις του ισχύοντος Κώδικα Δημοσίου Λογιστικού (ν. 4270/2014) προβλέπεται, ως κανόνας, η έκδοση διοικητικής πράξης ανάληψης υποχρέωσης, με την οποία γεννάται ή βεβαιώνεται υποχρέωση του Δημοσίου και των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης έναντι τρίτων, ως προϋπόθεση για την εκτέλεση οποιασδήποτε δαπάνης και μάλιστα πριν από κάθε σχετική ενέργεια πραγματοποίησης της δαπάνης. Όμοια διάταξη περιείχε και ο προηγούμενος ισχύσας Κώδικας (ν. 2362/1995 και σχετικά άρθρα 21 παρ. 1 του ν. 2362/1995 και 66 του ν. 4270/2014).

2. Στον κανόνα αυτόν εισάγονται ορισμένες εξαιρέσεις με την παρ. 6 του άρθρου 66 του ν. 4270/2014, όταν πρόκειται για δαπάνες για τις οποίες, από τη φύση τους δεν είναι δυνατή η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας, αναφέρονται δε ενδεικτικά ορισμένες τέτοιες περιπτώσεις (συναλλαγματικές διαφορές, εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, δαπάνες ΔΙΑΣ κ.λ.π.) κατά τις οποίες αναλαμβάνεται η υποχρέωση και δεσμεύεται η απαραίτητη πίστωση, κατά περίπτωση, αμέσως μετά την παραλαβή του σχετικού λογαριασμού ή τη γνωστοποίηση εκτελεστής δικαστικής απόφασης ή σχετική ειδοποίηση ή με την κατ' οποιονδήποτε τρόπο γνωστοποίηση του ύψους και του χρόνου εξόφλησής τους. Σχετική διάταξη περιλαμβάνεται και στην παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 113/2010 «Ανάληψη υποχρεώσεων από τους Διατάκτες» που εκδόθηκε σε εκτέλεση των ανωτέρω διατάξεων.

3. Ήδη, στο άρθρο 23^Α του ν. 3086/2002 «Οργανισμός Νομικού Συμβουλίου του Κράτους και κατάσταση των Λειτουργών και των Υπαλλήλων του» (Α' 324), που προστέθηκε με το άρθρο 49 του ν. 4170/2013, περιλαμβάνεται διάταξη κατά την οποία στις ανωτέρω δαπάνες, για τις οποίες ισχύει η εξαίρεση της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 113/2010, περιλαμβάνονται και οι δαπάνες που βαρύνουν τον προϋπολογισμό και εκκαθαρίζονται από το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους και αφορούν αμοιβές και έξοδα φυσικών ή νομικών προσώπων που ενεργούν για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου, όπως για παράδειγμα δικηγόρων και δικηγορικών εταιρειών, δικαστικών επιμελητών, μεταφραστών, πραγματογνωμόνων, συμβολαιογράφων, καθώς και δαπάνες για δημοσιεύσεις στον τύπο και μετακινήσεις μελών του Ν.Σ.Κ. που σχετίζονται με δικαστικές ενέργειες.

4. Στα πλαίσια της διεξαγωγής εθνικών ή διεθνών διαιτητικών δικών μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου (ΕΔ) και αλλοδαπών ή/και ημεδαπών νομικών ή φυσικών προσώπων, με σοβαρό οικονομικό αντικείμενο για το ΕΔ, αφού πρόκειται για επίλυση διαφορών που ανακύπτουν ιδίως στα πλαίσια συμβάσεων προμήθειας (π.χ εξοπλιστικά προγράμματα των ενόπλων δυνάμεων κλπ) είναι επιβεβλημένη, από τη φύση της

δαιτητικής διαδικασίας, η προσκόμιση στο Διαιτητικό Δικαστήριο γνωμοδοτήσεων από ανεξάρτητους εμπειρογνώμονες (νομικούς ή τεχνικούς) προκειμένου να υποστηριχθούν προσηκόντως οι θέσεις του ΕΔ. Οι ασφυκτικές προθεσμίες που χορηγούνται από το Διαιτητικό Δικαστήριο για την προσκόμιση των γνωμοδοτήσεων και το άκρως εξειδικευμένο αντικείμενο αυτών δεν επιτρέπουν, όπως είναι αυτονόητο, τη διεξαγωγή διαγωνιστικής διαδικασίας αλλά επιβάλλουν την απευθείας ανάθεση της σχετικής σύμβασης παροχής υπηρεσιών, ανεξαρτήτως του ύψους της αμοιβής του γνωμοδοτούντος. Σημειώνουμε άλλωστε, ότι και η Οδηγία 2014/24/ΕΕ σχετικά με τις δημόσιες προμήθειες, εξαιρεί -όπως και η προγενέστερή της 2004/18/ΕΚ- από το πεδίο εφαρμογής της, τις συμβάσεις που αφορούν υπηρεσίες δαιτησίας και συμβιβασμού [άρθρο 10(γ)] καθώς και κάθε είδους νομικές υπηρεσίες (νομική εκπροσώπηση, νομικές συμβουλές κλπ.) που παρέχονται από δικηγόρους στα πλαίσια δαιτησιών, συμβιβασμού, δικαστικών διαδικασιών κλπ. [άρθρο 10(δ)].

5. Για τους προεκτεθέντες λόγους, με την παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου - και για τον ίδιο δικαιολογητικό λόγο θέσπισης της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 49 του ν. 4170/2013 (Α' 163) - η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 23^Α του ν. 3086/2002 (Α' 324), όπως ισχύει, αντικαθίσταται και το πεδίο εφαρμογής της διευρύνεται προκειμένου να περιλάβει όμοιες κατ' αντικείμενο δαπάνες, με τις οποίες βαρύνονται οι προϋπολογισμοί και άλλων υπουργείων ή οργανωτικών μονάδων που ανήκουν στο νομικό πρόσωπο του Δημοσίου, διευκρινίζεται δε επίσης, προς άρση αμφισβητήσεων, ότι περιλαμβάνονται και οι δαπάνες για την διεξαγωγή δαιτητικών δικών με διάδικο το Δημόσιο.

6. Επίσης, με την παρ. 2 προτείνεται η προσθήκη παραγράφου στο άρθρο 23^Α του ν. 3086/2002, με την οποία χορηγείται η αρμοδιότητα στον Πρόεδρο του Ν.Σ.Κ. να αναθέτει την σύνταξη νομικών ή τεχνικών γνωμοδοτήσεων, που απαιτούνται στα πλαίσια διεξαγωγής διεθνών δαιτητικών δικών και να συνάπτει τις σχετικές συμβάσεις, κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 9 του π.δ. 113/2010 και με επιβάρυνση του προϋπολογισμού του οικείου Υπουργείου.

Άρθρο 49

Με την παράγραφο 1 παρατείνεται η ισχύς της αναστολής που είχε χορηγηθεί στα πρόσωπα που εμπλέκονται στη διαδικασία της Επιτροπής Έγκρισης Τραπεζικών Συναλλαγών για χρονικό διάστημα πέντε ετών από την έναρξη ισχύος της κυρωθείσας Π.Ν.Π. Η ανωτέρω τροποποίηση είναι απαραίτητη προκειμένου να συνεχίσει απρόσκοπτα το έργο της η επιτροπή, να μην τεθεί σε κίνδυνο η επιτυχής διενέργεια συναλλαγών των εισαγωγών και να αποφευχθούν οι επαχθείς συνέπειες για την αγορά, δεδομένου ότι, ενώ το έργο της ανωτέρω επιτροπής συνεχίζεται, το υφιστάμενο χρονικό διάστημα ισχύος της χορηγηθείσας αναστολής παρέρχεται.

Άρθρο 50

Με τις προτεινόμενες διατάξεις επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις στο Ν. 4370/2016 (Α' 37) για την ομοιόμορφη και αποτελεσματικότερη ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ περί των συστημάτων εγγύησης καταθέσεων. Επίσης, βελτιώνονται συγκεκριμένες διατάξεις προκειμένου να διευκολυνθεί η πρακτική εφαρμογή του νόμου

και να διασφαλισθεί η αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ του ΤΕΚΕ και των πιστωτικών ιδρυμάτων κατά πρόσφορο, ολοκληρωμένο και αξιόπιστο τρόπο.

Στο πλαίσιο αυτό αντικαθίσταται το τελευταίο εδάφιο της περίπτωσης 20 της παραγράφου 1 του άρθρου 3 ώστε να συμπληρωθεί ο ορισμός της καταθέσεως προκειμένου να εξαιρείται ρητά το ηλεκτρονικό χρήμα, όπως αυτό ορίζεται στο άρθρο 10 περίπτωση 1 του Ν. 4021/2011 (Α' 218) και τα ποσά που λαμβάνονται έναντι ηλεκτρονικού χρήματος, τα οποία δεν θα πρέπει, σύμφωνα με την Οδηγία 2009/11/ΕΚ και το άρθρο 16 παρ. 3 του Ν. 4021/2011 να θεωρούνται καταθέσεις ούτε, επομένως, να εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ και κατ' επέκταση του Ν. 4370/2016 που την ενσωματώνει. Ουσιαστικά, με την προτεινόμενη προσθήκη ενσωματώνεται η παράγραφος 29 του Προοιμίου της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ.

Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 9 διαγράφονται οι λέξεις «εντός της ΕΕ» ώστε να απαλειφτεί η διαφοροποίηση ανάμεσα στα υποκαταστήματα εντός και εκτός της ΕΕ ελληνικών πιστωτικών ιδρυμάτων. Η εν λόγω διαγραφή είναι συνεπής και με το περιεχόμενο της διάταξης του άρθρου 5 παρ. 5 από την οποία προκύπτει ότι καλύπτονται από το ΤΕΚΕ τα υποκαταστήματα εντός και εκτός της ΕΕ. Διαγράφεται το εδάφιο γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 10 όπου γίνεται η αναφορά περί κατανομής της κατάθεσης που τηρείται για λογαριασμό άλλων προσώπων κατά ίσα μέρη σε περίπτωση που δεν υπάρχει ειδική πρόβλεψη ή δεν προκύπτει το μερίδιο που αναλογεί σε κάθε πρόσωπο, καθώς η συγκεκριμένη διάταξη που προβλέπεται στο άρθρο 7 παρ. 2 της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ αφορά αποκλειστικά στην περίπτωση των κοινών λογαριασμών και αποτυπώνεται ήδη στο άρθρο 10 παρ. 1 εδάφιο β' του Ν. 4370/2016. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 11 μετά τη λέξη «στοιχεία» του εδαφίου α' προστίθενται οι λέξεις «της παραγράφου 3 του άρθρου 41» προκειμένου να αποτυπώνεται ρητά το σύνολο των στοιχείων (ανάμεσα στα οποία συγκαταλέγονται και τα αποτελέσματα των συμψηφισμών) που απαιτούνται από τα πιστωτικά ιδρύματα ή τον ειδικό εκκαθαριστή αυτών προκειμένου το ΤΕΚΕ εν συνεχεία να είναι σε θέση να καταρτίσει τον προβλεπόμενο κατάλογο καταθετών. Στο τέλος της περίπτωσης η' της παραγράφου 1 του άρθρου 12 προστίθενται οι λέξεις «των υπερεθνικών οργανισμών, των ομοσπονδιακών, ομόσπονδων, επαρχιακών και τοπικών διοικητικών αρχών, καθώς και των ΟΤΑ» προκειμένου να αποτυπώνεται επακριβώς η αντίστοιχη διάταξη του Ν. 3746/2009. Επισημαίνεται ότι οι διατάξεις του ν. 3746/2009 περί του Σκέλους Κάλυψης Επενδύσεων του ΤΕΚΕ μεταφέρθηκαν και προσαρμόστηκαν ελάχιστα προκειμένου να ανταποκρίνονται στη νέα διάρθρωση και δομή του Ν. 4370/2016.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 13 αντικαθίσταται ώστε να βελτιωθεί νομοτεχνικά η υφιστάμενη διάταξη. Στην παράγραφο του 3 του άρθρου 14 διαγράφεται το εδάφιο γ' περί κατανομής της απαίτησης από επενδυτικό λογαριασμό που τηρείται για λογαριασμό άλλων προσώπων κατά ίσα μέρη σε περίπτωση που δεν υπάρχει ειδική πρόβλεψη ή δεν προκύπτει το μερίδιο που αναλογεί σε κάθε πρόσωπο, καθώς η συγκεκριμένη διάταξη έχει εφαρμογή μόνο στην περίπτωση συνδικαιούχων της ίδιας απαίτησης από καλυπτόμενες επενδυτικές υπηρεσίες, το οποίο αποτυπώνεται ήδη στο άρθρο 14 παρ. 2 του Ν. 4370/2016.

Η παράγραφος 2 του άρθρου 25 τροποποιείται προκειμένου να αποτυπώνεται ορθώς και πλήρως ο προβλεπόμενος τρόπος τήρησης των διαθεσίμων του Σκέλους Κάλυψης Καταθέσεων. Στην παράγραφο 6 του άρθρου 27 διαγράφεται η λέξη «Ιουνίου» και αντικαθίσταται από την λέξη «Ιουλίου». Με την προτεινόμενη προσθήκη μεταφέρεται κατά ένα (1) μήνα η προθεσμία υποβολής των στοιχείων της τελευταίας ημέρας του προηγούμενου έτους που ορίζει το ΤΕΚΕ για τον προσδιορισμό του βαθμού κινδύνου που αναλαμβάνει το πιστωτικό ίδρυμα προκειμένου να υπάρχει επαρκής χρόνος για την προετοιμασία και διάθεση των εν λόγω στοιχείων από τα πιστωτικά ιδρύματα προς το ΤΕΚΕ. Αντικαθίστανται οι παράγραφοι 4 και 5 του άρθρου 32 προκειμένου να αποτυπωθεί η αντίστοιχη διάταξη του άρθρου 6 παρ. 8 και 11 του Ν. 3746/2009 και η κατ' εξουσιοδότηση του συγκεκριμένου άρθρου εκδοθείσα υπουργική απόφαση με αριθμό 31966/Β.1562/22.07.2010 καθώς και να εισαχθεί το στοιχείο της ευλόγου σχέσεως ως κριτήριο για την διακοπή της καταβολής της τακτικής εισφοράς.

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 41 μετά τις λέξεις «της παραγράφου 1» προστίθενται οι λέξεις «και του αποτελέσματος του συμψηφισμού σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 10». Με την προτεινόμενη προσθήκη συμπληρώνονται τα ελάχιστα στοιχεία, τα οποία τα πιστωτικά ιδρύματα ή ο ειδικός εκκαθαριστής αυτών οφείλουν να υποβάλουν στο ΤΕΚΕ, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγεται και το αποτέλεσμα του συμψηφισμού σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 10 του Ν. 4370/2016, δεδομένου ότι τα στοιχεία για τον συμψηφισμό είναι διαθέσιμα μόνο στο πιστωτικό ίδρυμα και τον εκκαθαριστή του, προκειμένου το ΤΕΚΕ να είναι σε θέση να καταβάλει την προβλεπόμενη εκ του νόμου αποζημίωση ή να προβεί στη χρηματοδότηση μέτρων εξυγίανσης.

Προστίθεται νέο άρθρο 47Α το οποίο ενσωματώνει στο νόμο το άρθρο 3 παρ. 2 της Οδηγίας 2014/49/ΕΕ που προβλέπει τη συνεργασία ανάμεσα στις αρμόδιες αρχές, τις ορισθείσες αρχές, τις αρχές εξυγίανσης και τις σχετικές διοικητικές αρχές, ενώ παράλληλα προβλέπεται η δυνατότητα σύναψης εγγράφων μνημονίων συνεννόησης που θα αποτυπώνουν ειδικότερες πτυχές της προβλεπόμενης συνεργασίας.

Άρθρο 51

Με την παράγραφο 1 επεκτείνεται η νομοθετική εξουσιοδότηση στην Τράπεζα της Ελλάδος και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την έκδοση κανονιστικών αποφάσεων για την ενσωμάτωση στην εθνική νομοθεσία των, κατ' εφαρμογή της Οδηγίας 2014/59/ΕΕ, κατευθυντήριων αρχών και συστάσεων της Ευρωπαϊκής Αρχής Τραπεζών, ώστε να αφορά όχι μόνο την ιδιότητά τους ως αρμόδιες αρχές εξυγίανσης, αλλά και ως εθνικές εποπτικές αρχές.

Με την παράγραφο 2 επεκτείνεται η εξουσιοδοτική διάταξη στην ΤτΕ και στην Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την έκδοση κανονιστικής πράξης σχετικά με τον συνολικό σχεδιασμό της ανάκαμψης (εσωτερικά άρθρα 4-9 του άρθρου 2 του ν.4335/2015) και όχι μόνο για τις απλουστευμένες υποχρεώσεις (εσωτερικό άρθρο 4 του άρθρου 2 του ανωτέρω νόμου).

Με την παράγραφο 3 περιορίζεται το εύρος των χρηματοδοτικών ιδρυμάτων που οφείλουν να υποβάλλουν στην ΤτΕ σχέδια ανάκαμψης, και συγκεκριμένα περιλαμβάνονται οι εταιρίες χρηματοδοτικής μίσθωσης, παροχής πιστώσεων και πρακτορείας επιχειρηματικών απαιτήσεων που υπόκεινται σε ατομική βάση στην εποπτεία της ΤτΕ. Η τροποποιούμενη διάταξη δεν περιλαμβάνεται στην Οδηγία 2014/59/ΕΕ και αποσκοπεί στην επέκταση του πεδίου εφαρμογής του άρθρου, καθώς ήταν ευρύτερο και πριν την Οδηγία 2015/59/ΕΕ. Όμως, βάσει του ορισμού του Κανονισμού (ΕΕ) 575/2013, στην έννοια του χρηματοδοτικού ιδρύματος περιλαμβάνονται και ανταλλακτήρια, ιδρύματα πληρωμών, ιδρύματα ηλεκτρονικού χρήματος κ.α., με αποτέλεσμα να δημιουργείται δυσλειτουργία καθώς, π.χ. αν ήθελε να κλείσει ένα ανταλλακτήριο έπρεπε να οριστεί ειδικός εκκαθαριστής. Επίσης, επεκτείνεται η ισχύς της και στα εσωτερικά άρθρα 4, 6 και 9, τα οποία αφορούν τις απλουστευμένες υποχρεώσεις για ορισμένα ιδρύματα, την αξιολόγηση και τους δείκτες των σχεδίων ανάκαμψης.

Με την παράγραφο 4 τροποποιείται η ισχύουσα διάταξη διότι από την διατύπωση προέκυπτε ασυμβίβαστο βάρος για το ΤΕΚΕ και το Συνεγγυητικό καθώς η υποχρέωση τήρησης της κατάλληλης λογιστικής παρακολούθησης, η υποβολή στοιχείων στην αρχή εξυγίανσης και κάθε απαραίτητη ενέργεια μέσω της οποίας διασφαλίζεται η πλήρης εξόφληση των οφειλομένων εισφορών συνιστούν υποχρεώσεις των ιδρυμάτων. Περαιτέρω, τα πιστωτικά ιδρύματα είναι εκείνα τα οποία οφείλουν να διαθέτουν τις διαδικασίες για την ορθή και έγκαιρη εξόφληση των εισφορών και την πρόληψη της διαφυγής, της αποφυγής και της κατάχρησης.

Άρθρο 52

Με την παράγραφο 1 προστίθεται περίπτωση ζ στην παράγραφο 2 του άρθρου 5 του ν. 4261/2014, με την οποία επαναφέρεται η εξουσιοδοτική διάταξη προς την ΤτΕ για την έγκριση των ειδικών συμμετοχών στον χρηματοπιστωτικό τομέα που προβλεπόταν στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 23 του καταργηθέντος ν. 3601/2007, ώστε να είναι εφικτή η αναθεώρηση των κανόνων για την έγκριση των ειδικών συμμετοχών των πιστωτικών ιδρυμάτων στο χρηματοπιστωτικό τομέα από την ΤτΕ που θεσπίστηκαν με την ΠΔ/ΤΕ 2604/2008 «Απόκτηση από τα πιστωτικά ιδρύματα «ειδικών συμμετοχών» στο μετοχικό κεφάλαιο επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα».

Με την παράγραφο 2 προστίθεται η περίπτωση α στην παράγραφο 2 του άρθρου 63 του ν. 4261/2014 που αφορά την παροχή της δυνατότητας στην ΤτΕ και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για τη θέσπιση ειδικών διαδικασιών για τη λήψη και την παρακολούθηση καταγγελιών για παραβάσεις. Με την τροποποίηση αυτή επιτυγχάνεται η ενσωμάτωση της περίπτωσης α της παρ. 2 του άρθρου 71 της Οδηγίας 2013/36/ΕΕ, η οποία εκ παραδρομής δεν είχε ενσωματωθεί στο κείμενο του νόμου.

Με την παράγραφο 3 προστίθεται παράγραφος 3 στο άρθρο 66 του ν. 4261/2014 με την οποία επαναφέρεται η εξουσιοδοτική διάταξη προς την ΤτΕ και την Επιτροπή Κεφαλαιαγοράς για την έκδοση κανονιστικών πράξεων για την εταιρική διακυβέρνηση που είχε εκ παραδρομής καταργηθεί με το ν. 4335/2015.

Με την παράγραφο 4 αντικαθίσταται η περίπτωση α της παραγράφου 1 του άρθρου 145α του ν. 4261/2014, ώστε να αναφέρεται στην ορθή διάταξη του άρθρου 154 του

Πτωχευτικού Κώδικα, κατόπιν της τροποποίησής του με το ν. 4336/2015 (ΦΕΚ Α' 94), και, συγκεκριμένα, στην αναρίθμηση από γ σε δ στην κατάταξη απαιτήσεων της περίπτωσης που αφορά στις απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης και από παροχή εξαρτημένης εργασίας, αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις δικηγόρων, αποζημίωση λόγω καταγγελίας σχέσεως εργασίας ή λύσης έμμισθης εντολής, φόρο προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους, αποζημίωση λόγω αναπηρίας ποσοστού 67% ή σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή.

Με την παράγραφο 5 περιορίζεται η έκταση της απαιτούμενης έγκρισης από την ΤΤΕ των τροποποιήσεων των καταστατικών των συνεταιριστικών τραπεζών και ευθυγραμμίζεται με την αντίστοιχη προσέγγιση που ακολουθείται για τα καταστατικά των πιστωτικών ιδρυμάτων που λειτουργούν με τη μορφή ανώνυμης εταιρίας.

Με την παράγραφο 6 διαγράφεται η αναφορά που γίνεται στο παράρτημα 1 όπου αντιστοιχούνται οι καταργούμενες διατάξεις του ν. 3601/2007, δεδομένου ότι το αναφερόμενο παράρτημα δεν έχει ενσωματωθεί στο νόμο.

Άρθρο 53

Με στόχο την διασφάλιση της εύρυθμης και αποτελεσματικής λειτουργίας των υπηρεσιών της Α.Α.Δ.Ε. για την επιτυχία των στόχων της και την εκπλήρωση της αποστολής της, καθώς και την αναγνωρισιμότητά της από τους πολίτες, με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις του ν. 4389/2016 (Α' 94):

Με τις διατάξεις της παραγράφου 1 προβλέπεται η κάλυψη των εξόδων μετακίνησης, ημερήσιας αποζημίωσης και διανυκτέρευσης για τον Πρόεδρο, τα μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης και τον Εμπειρογνώμονα, οι οποίοι διαμένουν μόνιμα στο εξωτερικό.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 2 προστίθεται παράγραφος 7 στο άρθρο 14 του ν. 4389/2016, με την οποία προβλέπεται η δυνατότητα του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. να καθορίζει και να ανακαθορίζει το προτυπωμένο σήμα (λογότυπο), διακριτικό γνώρισμα, το οποίο μπορεί να χρησιμοποιεί η Αρχή σε κάθε μορφή επικοινωνίας της, όπως σε ιστότοπους, έγγραφα και έντυπα και μέσω του οποίου θα καθιερωθεί η οπτικοποιημένη ταυτότητά της, με σκοπό την αποτύπωση της μοναδικότητάς της, των αξιών και του ιδιαίτερου ρόλου της στον κρίσιμο τομέα των δημοσίων εσόδων και στην αμερόληπτη και δίκαιη αντιμετώπιση των φορολογουμένων, καθώς και την άμεση αναγνωρισιμότητα αυτής και των Υπηρεσιών της από τους πολίτες.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 προβλέπεται ότι μέχρι την έναρξη λειτουργίας της Αρχής, τα μέλη του Συμβουλίου Διοίκησης και ο Εμπειρογνώμονας συνεδριάζουν ως Επιτροπή Εμπειρογνομώνων και για τις συνεδριάσεις τους εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις της παραγράφου 6 του άρθρου 8 του ν. 4389/2016.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 4 προστίθεται παράγραφος 12 στο άρθρο 41 του ν. 4389/2016, με την οποία παρέχεται η δυνατότητα στον Γενικό Γραμματέα Δημοσίων

Εσόδων, με απόφασή του, να συστήσει τις Υπηρεσίες που θα συγκροτούν τη Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών (Γ.Δ.Ο.Υ.) της Α.Α.Δ.Ε., να καθορίσει τη δομή, τις αρμοδιότητές τους και την ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της Γ.Δ.Ο.Υ. και των υπηρεσιών της και να καθορίσει τις οργανικές θέσεις αυτών, να προκηρύξει τις θέσεις των Προϊσταμένων της Γ.Δ.Ο.Υ. και των οργανικών της μονάδων, να επιλέξει αυτούς και να τοποθετήσει προσωπικό σε αυτές, προκειμένου να ολοκληρωθούν έγκαιρα όλες οι απαιτούμενες ενέργειες για την σύσταση των οργανικών μονάδων της Γ.Δ.Ο.Υ., την κατανομή των οργανικών τους θέσεων και τη στελέχωσή τους με Προϊσταμένους και με το απαιτούμενο προσωπικό, ώστε να εξασφαλιστεί η άμεση και εύρυθμη λειτουργία αυτής από την 1/1/2017, ημερομηνία έναρξης λειτουργίας της Α.Α.Δ.Ε..

Επίσης, προστίθεται παράγραφος 13 στο άρθρο 41 του ν. 4389/2016, με την οποία δίδεται η δυνατότητα στον Γενικό Γραμματέα της Γ.Γ.Δ.Ε., με απόφασή του πριν την έναρξη λειτουργίας της Α.Α.Δ.Ε., να καθορίσει κατά την πρώτη εφαρμογή το προτυπωμένο σήμα της Αρχής, ώστε να δοθεί η δυνατότητα να αποτυπωθεί αυτό εξ αρχής στον νέο ιστότοπο της Α.Α.Δ.Ε. που θα δημιουργηθεί, καθώς και, ενδεικτικά, στα έγγραφα και στα έντυπα αυτής, ηλεκτρονικά και προεκτυπωμένα, για λόγους οικονομίας, δεδομένου ότι όλα τα υφιστάμενα έγγραφα, έντυπα, σφραγίδες, πινακίδες των υπηρεσιών της Α.Α.Δ.Ε. θα πρέπει να έχουν αντικατασταθεί με τα νέα και να είναι έτοιμα για χρήση την 1/1/2017.

Άρθρο 54

Με την εν θέματι διάταξη επιλύεται ένα χρόνιο πρόβλημα αναφορικά με την νομιμότητα αφενός λειτουργίας αθλητικών εγκαταστάσεων του Δήμου Χαλανδρίου και αφετέρου με την αξιοποίηση και προστασία των ελεύθερων χώρων πρασίνου, ως και των κοινοχρήστων χώρων στο ανωτέρω δημόσιο ακίνητο.

Ειδικότερα, το υφιστάμενο μέχρι την ψήφιση της παρούσας διάταξης ιδιοκτησιακό καθεστώς του εν λόγω δημοσίου ακινήτου και οι ισχύουσες πολεοδομικές ρυθμίσεις εμποδίζουν την αδειοδότηση των εγκαταστάσεων και τη νόμιμη και ασφαλή λειτουργία τους καθόσον δεν υφίσταται το ρυθμιστικό πλαίσιο, προκειμένου οι Δήμος Χαλανδρίου να παρεμβαίνει αποτελεσματικά τόσο για την ανάδειξη όσο και για την αξιοποίηση και προστασία της ανωτέρω έκτασης.

Με την υπ' αριθμ. 300/2016 ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Χαλανδρίου διατυπώνεται το αίτημα για την προώθηση ρυθμίσεων ως προς το ιδιοκτησιακό και πολεοδομικό καθεστώς της έκτασης που να ανταποκρίνονται στην υφιστάμενη χρήση του χώρου και τελικά να συμβάλουν ουσιαστικά στην κάλυψη των αναγκών των κατοίκων της πόλης για πράσινο και χώρους άθλησης, βελτιώνοντας την ποιότητα ζωής τους.

Με το τρίτο εδάφιο της εν λόγω ρύθμισης το Δημόσιο, στο πλαίσιο άσκησης κοινωνικής πολιτικής, απαλλάσσει στην ουσία τον Δήμο από το ποσό που θα όφειλε να καταβάλει προς το Δημόσιο λόγω της αυθαίρετης χρήσης επί του εν λόγω ακινήτου, κατά την τελευταία πενταετία, καθόσον με την εν λόγω παραχώρηση νομιμοποιείται μία παγιωμένη κατάσταση που ανέκαθεν εξυπηρετούσε αποκλειστικά κοινωφελείς σκοπούς.

Άρθρο 55

Η εν λόγω παρ. 4 του άρθρου 24 του ν.489/ 1976, όπως κωδικοποιήθηκε ως παρ. 4 του άρθρου 25 του π.δ. 237/1986, έρχεται σε αντίθεση με το ν.4364/ 2016, καθώς σκοπός της θέσπισης του άρθρου 242 του ν.4364/2016 ήταν η συμπερίληψη των εργασιών σε περιπτώσεις ανάκλησης άδειας λειτουργίας και εκ παραδρομής δεν καταργήθηκε η ως άνω διάταξη.

Άρθρο 56

Με το προτεινόμενο άρθρο τροποποιούνται οι διατάξεις της περιπτ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 2628/1998 (Α 151), αναφορικά με τη σύσταση και συγκρότηση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού Διαχείρισης Δημόσιου Χρέους (Ο.Δ.Δ.Η.Χ.), κατά τρόπο ώστε να διασφαλιστεί η εύρυθμη και απρόσκοπτη λειτουργία του εν λόγω συλλογικού οργάνου.

Αθήνα, 4/11/2016

- 38 -

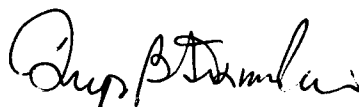
ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

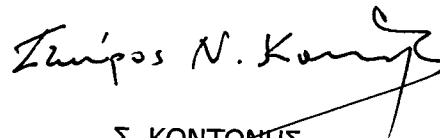
Ε. ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Σ. ΚΟΝΤΟΝΗΣ